

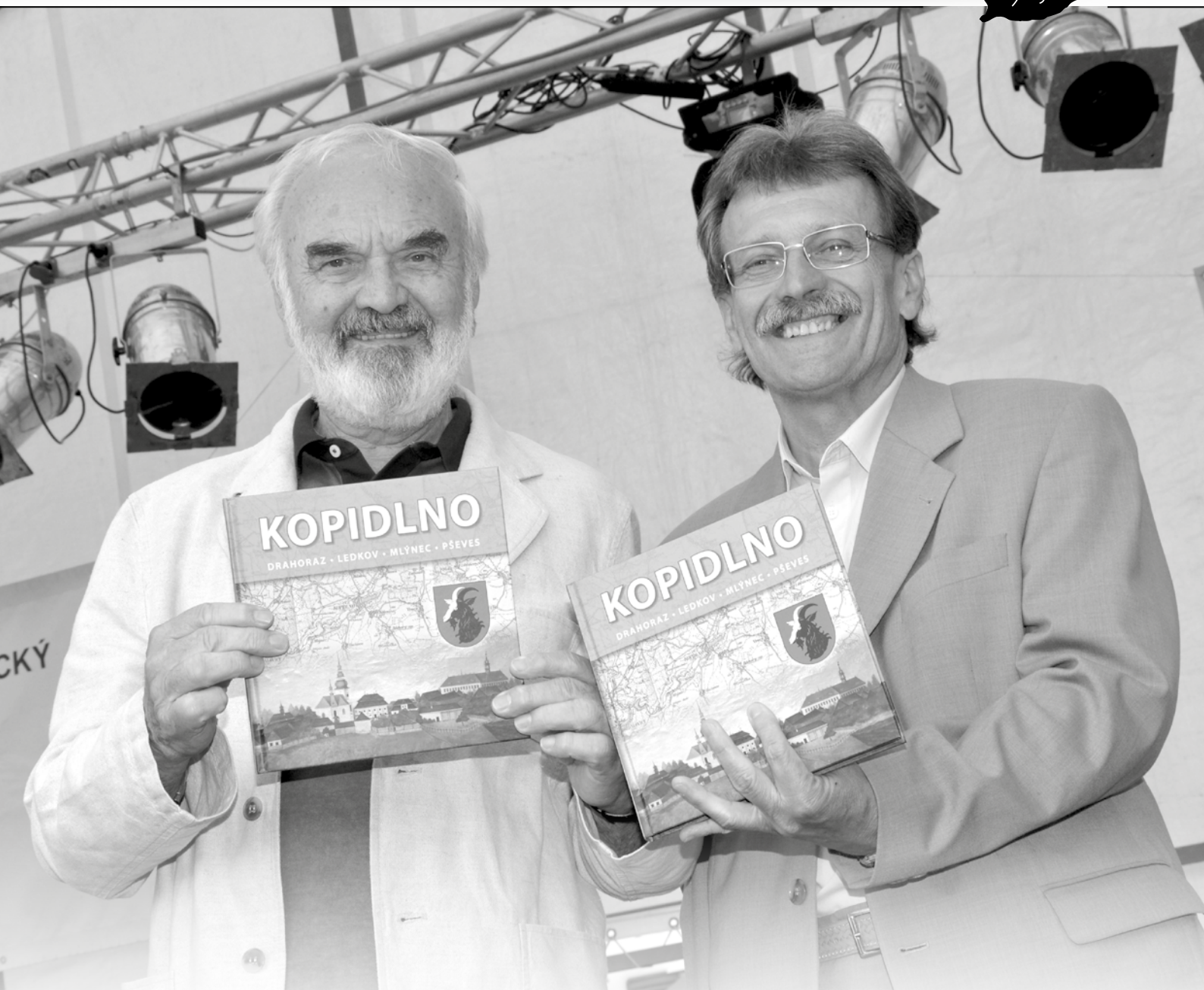
KOPIDLENSKÉ LISTY

ZÁŘÍ 2014

ČTVRTLETNÍK PRO KOPIDLENSKO

CENA 15 Kč vč. DPH

Zdeněk Svěrák křtil v Kopidlně knihu

V rámci letošních Kopidlenských slavností si 21. června našly cestu do města desítky rodáků, pro které byly připraveny výstavy mapující historii Kopidlna a další program v rámci oslav 500. výročí udělení městských práv. Jedním z lákadel byla i návštěva dramatika a scenáristy Zdeňka Svěráka, který v Kopidlně prožil část svého dětství. Vzpomínky na tuto dobu později zvětčil ve své tvorbě, naposledy v nedávno vydané knize Po strništi bos, kterou

za enormního zájmu veřejnosti podepisoval při autogramiádě. Zdeněk Svěrák pokřtil v Kopidlně spolu s autorem také novou knihu Jana Řehounka, která mapuje historii města, jeho osobnosti a společenský život.

Pro Zdeňka Svěráka to byla první ohlášená návštěva Kopidlna od roku 2008, kdy si ve městě přebíral čestné občanství. (kl)

Více fotografií uvnitř čísla.

Končí jedno volební období, lidé si vyberou na příští čtyři roky

Vážení spoluobčané,

srdečně Vás vítám v tomto vydání, které je poslední ve volebním období 2010–2014, a proto mi dovoluji krátké ohlédnutí.

Ve všech úvodních jsem se snažila o souhrn informací nejen investičních, ale také kulturních tak, aby každý občan mohl zhodnotit námi odvedenou práci. Také dnes tomu nebude jinak, ale shrnu stručně celé volební období.

Začátek volebního období provázela problematická stavba Kulturního a vzdělávacího centra, která ale byla nakonec úspěšně dokončena, a dnes se můžeme pochlubit pěkně zrekonstruovanou budovou, kde se konají mnohé akce pro různé věkové skupiny. Jedná se o krásné prostory, které jsou pýchou našeho města.

Další náročnou a nutnou stavbou byla kanalizace, výstavba sběračů a samotné čistírny odpadních vod. S tím souvisí současný zkušební provoz a přepojování jednotlivých objektů. Mnozí občané mne zastavují a vysvětlují mi jednotlivé problémy, proč k přepojení nemůže dojít, ale snažím se již poněkolkáté opakovat, že je to v jejich vlastním zájmu, jelikož kontroly z vodoprávního úřadu po ukončení zkušebního provozu budou probíhat a záleží nám všem na životním prostředí.

Investičních akcí velkých i menších bylo mnoho. Z dalších mohu uvést výstavbu nové ulice Luční, rekonstrukci sociálního zařízení v mateřské škole, výstavbu veřejného osvětlení v Mlýnci a v současné době i v Drahorazi, opravu hřbitovní zdi a v brzké době dokončené bezbariérové chodníky v Husově ulici a tak dále.

Také na nadcházející programové období jsme se připravili několika projekty, jako je například revitalizace náměstí, chodník v ulici Jičínská, spojovací koridor a vstup do základní školy, rekonstrukce interiéru základní školy v Kopidlně, oprava místních komunikací v několika ulicích. I když nové programové období již běží, pravidla ještě nejsou přesně určena. Pravidelně konzultuji posun nového programového období s představenými příslušných resortů a hlídáme každou sebemenší možnost k získání dotační podpory. Již nyní je jasné, že opravit místní komunikace budeme muset vlastními silami, ale pro získání dotace na rekonstrukci základní školy jsme odeslali žádost na ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Uvidíme, s jakým doporučením.

Hana Masáková,
starostka Kopidlna

Ani v kultuře jsme nezaháleli. Kulturních akcí máme za sebou mnoho. Na začátku to byl mikropjekt česko-polského přátelství, dále jsme postupně k maškarním a mikulášským rejům, divadelním představením a Kopidlenským slavnostem přidali tento rok první a velice úspěšný Bluegrass festival na počest Honzy Macáka. Organizátorům, kapelám a také všem návštěvníkům bych chtěla opakovaně poděkovat za podporu a pomoc, že vlastně takováto událost mohla v Kopidlně vzniknout. Především však velké „DÍKY“ patří rodině Macákových, bez jejichž souhlasu zaštitit celý festival jménem Honzy Macáka bychom určitě neměli takový úspěch. Počítám také s tím, že díky nové pracovní síle v kulturním centru můžeme očekávat jen další rozkvět kultury.

Významnou událostí je letošní oslava 500 let přidělení tržních práv, kdy právě k této významné události byla vydána kniha o Kopidlně a přilehlých obcích. Samotného křtu knihy se ujal významný herec a velice milý a příjemný člověk pan Zdeněk Svěrák.

Z dalších velkých změn, které proběhly v uplynulém volebním období, stojí určitě za zmínku zrušení poplatku za odpady a navýšení daně z nemovitostí, což bylo

zastupiteli schváleno. Co ovšem zastupitelé neschválili, např.: obecně závazná vyhláška z ubytovací kapacity – dále to nahrává podivným snahám překupníků skupovat objekty a budovat v nich ubytovny, do kterých stěhují společensky různě postavené obyvatele; také nebylo schváleno zrušení výherních hracích přístrojů – díky čemuž jsme rozdělili vyšší částku zájmovým sdružením; a neschválen byl také výkup pozemků v prostorách bývalého cukrovaru – kde cena za pozemky byla tak vysoká, že bychom se museli zadlužit a neměli bychom finance na rekonstrukci prostoru a ostatní akce ve městě.

Velkou událostí, kterou mají mnozí z nás ještě v živé paměti, byly povodně v červnu roku 2013. V takovéto krizové situaci jsem poznala, komu na našem městě záleží a kdo má k takto vyhoceným situacím lhostejný nebo povrchní přístup. Opět musím děkovat občanům, kteří dobrovolně pomáhali, hasičům a rybářům za jejich pomoc při záchraně města.

Došlo také k personálním změnám jak v místním hospodářství, tak zde na úřadě. Někteří ze zaměstnanců odešli na vlastní žádost a někdo i do řádného důchodu. Nahradili je noví zaměstnanci, kteří tvoří pracovitý kolektiv, a téměř nebylo poznat, že by k nějakým změnám došlo. Chtěla bych všem zaměstnancům poděkovat za jejich práci při plnění nejrůznějších úkolů v celém volebním období.

Nejen na úřadě, ale také v zastupitelstvu došlo ke změně místostarosty. Z důvodu dlouhodobých neshod ve vedení města nahradil pana Václava Šimůnka nový místostarosta pan Jiří Machula.

Čekají nás nové volby. V tomto čísle jsme dali prostor jednotlivým kandidujícím stranám pro prezentaci programu volební strany a představení kandidátů. Přestože nemám ráda pomluvy, lži a intriky, domnívám se, že některé články takto byly pojaty. Přiji Vám proto, abyste volili správně, a budu ráda, pokud přijdete k volbám v maximálním počtu. Víím, že je možné říci „co člověk, to názor“, ale věřím, že většina z Vás se řídí svým vlastním rozumem.

S přáním pěkného podzimu

Hana Masáková,
starostka města Kopidlna

Zdeněk Svěrák hostem Kopidlenských slavností

Letošní Kopidlenské slavnosti byly spojené se srazem rodáků a křtem knihy Kopidlno. Čestným hostem se stal Zdeněk Svěrák, křtil, zpíval a uspořádal autogramiádu své knihy.

Slavnostem předcházel páteční program v místní sokolovně, kde se představili žáci ZŠ a MŠ Kopidlno pod vedením svých učitelek. Vrcholem programu byla divadelní hra nastudovaná žáky 9. třídy pod vedením Ilony Pluhařové. Představení, které mělo velký úspěch u diváků, přiblížilo dějiny Kopidlna od dob dávno minulých do současnosti.

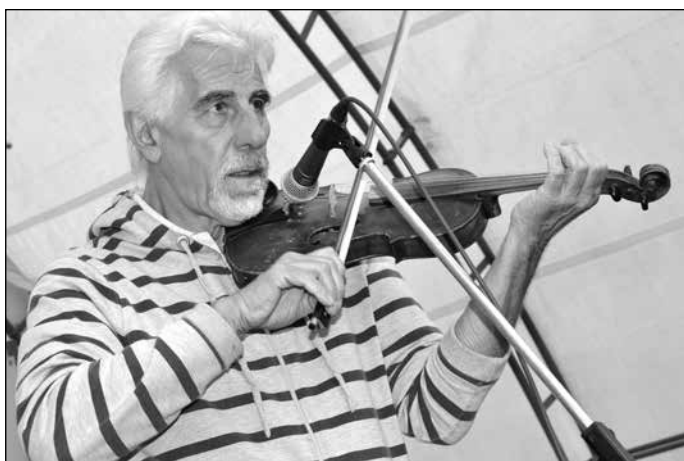
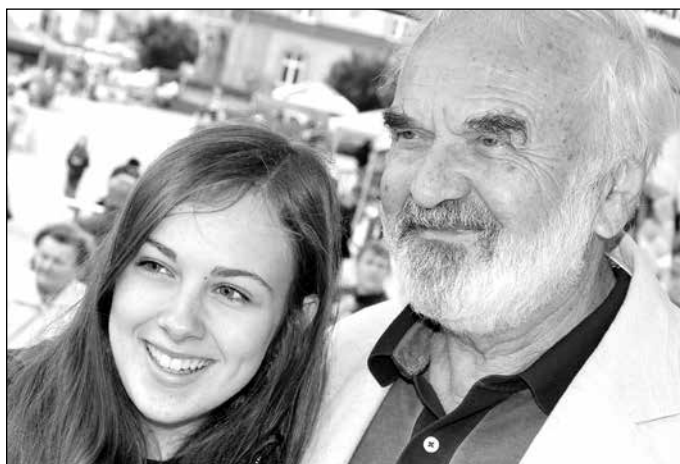
Sobotní program se tradičně odehrával na náměstí. Zahájen byl křtem knihy „Kopidlno“, kterého se ujal autor knihy Jan Řehounek a čestný host slavností Zdeněk Svěrák. Tím byl zahájen jak prodej této pu-

blikace spojený s autogramiádou, tak prodej a autogramiáda knihy Zdeňka Svěráka „Po strništi bos“.

V odpoledním programu se Svěrák představil na pódiu s jičínskou kapelou Brnkačka. Následovalo vystoupení Jiřího Helekala, ABBA Revival a jako hvězda dne v podvečer slavností zazpívala Petra Janů. Večerní zábavu rozproudila skupina Holiday Express, která bavila návštěvníky do druhé hodiny ranní. Skvělou zábavu přerušil po desáté hodině ohňostroj, který je již tradiční součástí slavností.

Kopidlenských slavností 2014 se účastnilo přes tisíc platících diváků. Již nyní pracujeme na programu na příští rok a zcela vážně uvažujeme o přemístění této akce na víceúčelové hřiště z důvodů větší bezpečnosti všech návštěvníků. (rh)

Školáci předvedli kulturu ve svém podání, někteří divadelníci se smíchy káceli

Ráno 20. června 2014 začínalo na základní škole velmi netradičně. Místo učebnic, sešitů a jiných pomůcek přetékal školní třídy kostýmy, rekvizitami a kulisami, nikdo si tentokrát neopakoval učivo, ale svou vlastní divadelní roli nebo jiné „říkání“ pro své vystoupení. V osm hodin byli již všichni účinkující plně připraveni na svůj důležitý úkol. Celý dav herců, recitátorů, zpěváků, hudebníků, tanečníků či jiných dobrovolníků se následně přesunul do kopidlenské sokolovny ke generální zkoušce, v níž zúčastnění předvedli výsledky své několika-měsíční poctivé kulturní dřiny nejprve svým spolužákům.

Nejdůležitější okamžik účinkujících však nastal teprve téhož dne večer, kdy bylo odstartováno vystoupení pro širokou veřejnost.

Celým programem provázely žákyně 9. třídy Adéla Kovářová a Victoria-Ann Šulcová, které přivítaly na pódiu nejprve kamarády z místní mateřské školy. Malí předškoláci zde předvedli nadšený taneční a hudební rej pod vedením paní učitelky Ilony Ondráčkové a Andrey Novotné.

Následně ovládli jeviště chlapci a děvčata z prvního stupně základní školy. Mladší

účinkující uchvátili publikum pestrým sledem recitace, zpěvu, tance, hry na zobcové flétny či dalšími uměleckými kreacemi. Paní učitelky Barbora Komárková, Bohuslava Podzimková, Jitka Koutníková, Ivana Podzimková a paní vychovatelka Ilona Komárková mohly být na své malé umělce právem hrdé.

Večer vyvrcholil divadelním představením žáků 9. třídy kopidlenské základní školy nacvičeným ve spolupráci s dívkami školního literárního kroužku. Spojené soubory nastudovaly pod vedením paní učitelky Ilony Pluhařové hru „Letem světem dějinami Kopidlno“. Ilona Pluhařová vytvořila každému z protagonistů jeho roli, jak se říká, přímo na tělo, a to podle povahy a zájmů toho či onoho člena souboru. Členky literárního kroužku zároveň během vystoupení prezentovaly svou vlastní literární tvorbu na téma kramářských básní.

Diváci tak mohli společně s mladistvými herci proplout důležitými okamžiky historie Kopidlno, v níž mohli například objevit tajemství vzniku názvu města, setkali se zde s českým králem Ludvíkem Jagellonským a jeho dvorem, prožívali okolnosti přidělení erbovního znaku pánům z Kopidlno a jiné

důležité kopidlenské historické momenty. Protagonisté i diváci museli vzápětí čelit nástrahám a útrapám třicetileté války. Než se kdo nadál, přišlo 19. století a období převratných společenských změn. V Kopidlno byla zavedena pošta, císařpán nechal vybudovat silnici od Jičína, brzy vyrostl ve městě cukrovar a roku 1925 se všem rozsvítilo, většinou díky zavedení elektrického proudu. Prudký sled událostí vyvrcholil pochopitelně v roce 1914.

Všichni účinkující, jejich paní učitelky i všichni další dobrovolníci, kteří přispěli k úžasnému uskutečnění kulturního představení, si zaslouží pochvalu ve stylu vskutku královském. Od přítomného skvělého obecenstva se vystupující několikrát dočkali bouřlivého potlesku. Jak však praví známé přísloví: „Není důležitý jen dosažený cíl, ale zejména putování k němu.“ Naši kulturní cestu jsme si opravdu užili plnými doušky a na některé z výše jmenovaných aktérů můžeme prozradit, že se během svého směřování k divadelnímu vrcholu smíchy káceli přímo na jevišti.

Ilona Pluhařová

Rodáci a pamětníci vzpomínali na svá školní léta symbolickým návratem do lavic

Dalším programem, jímž se kopidlenská ZŠ a MŠ Kopidlno prezentovala veřejnosti, byl Den otevřených dveří v rámci Kopidlenských slavností 21. 6. 2014. Během dopoledne vystoupili žáci 7. třídy a vybrané žákyně 8. B třídy, pod vedením paní učitelky Ivany Pekárkové, s pěveckým představením při sjezdu rodáků v místní sokolovně. Souběžně s touto akcí se široké veřejnosti otevřely brány místní ZŠ a MŠ Kopidlno, a tak často směřovaly kroky účastníků ze sokolovny přímo do školy, kterou mnozí opustili jako absolventi dokonce již před více než šedesáti lety.

Návštěva kopidlenské školy byla vskutku hojná, přítomní rodáci a pamětníci vzpomínali na svá školní léta, odhalovali nám mladším své vzpomínky, každá třída a každý kout pro nás odhalovaly mnoho dosud neznámého. Zájemci mohli rovněž na požádání v ředitelně školy nalézt v opisech

z třídních knih (z let 1953 až po současnost) své jméno, jména vyučujících a připomenout si například některá zapomenutá jména svých spolužáků. Tato nabídka byla přítomnými hojně využívána.

Paní učitelky školy také prezentovaly návštěvníkům nejmodernější vyučovací metody a techniku. Zájemci si mohli vyzkoušet například práci s interaktivní tabulí, učební počítačové programy různých předmětů, videotechniku aj. Tuto možnost mnozí s nadšením uvítali a všichni jsme byli mile překvapeni, jak zdatní se, zejména starší návštěvníci, počínali.

Den otevřených dveří proběhl v nádherném přátelském duchu, a dokonce nechyběl ani zpěv s hudebním doprovodem na tahací harmoniku, jímž jeden z bývalých žáků symbolicky oslavil svůj návrat do školních lavic.

Ilona Pluhařová

FEJETON

O závistí

Závist je bezesporu ohavná věc, je ale lidská a každý z nás se s ní setkává již od dětství. Závidět lze kdekomu kdeco – někdy až zůstává rozum stát nad tím, co vše může být jejím objektem.

Začíná to už v dětství. Pamatuji se, že na základní škole – musela to být tak druhá nebo třetí třída – jsme všichni kolektivně záviděli spolužákovi vši, protože nemusel týden do školy. Ten podnikavec je ovšem nychtal, uschoval do krabičky od zápalek a po návratu do školy – už sám odšívěn – je po padesáti halších prodával kamarádům, kteří se také chtěli „ulít“ z pololetního zkoušení. Já o pár tříd výše nezřízeně záviděla kamarádce sádku na zlomené ruce, protože na ní měla podepsaný celý pionýrský tábor a všechny spolužáky. Naštěstí mě nenapadlo ji napodobit... Některé dnešní děti si bohužel závidí úplně jiné věci – značkové oblečení, mobily, tablety a kdovíco ještě. Musím říci, že mi školní uniformy nepřipadají jako zas až tak špatný nápad. Smutné ale je, když si děti závidí úplnou rodinu, prímovou babičku a dědu, sourozence nebo rodiče, kteří se jim věnují.

Dospělácká závist bývá někdy nebezpečná a může vést i k horším věcem – pomlouvám, nevraživosti a sporům. To když si lidé závidí lepší postavení, větší dům, nové auto nebo luxusní dovolené. Je bohužel obvyklé, že když někdo závidí sousedovi kozu, tak místo aby si pořídil vlastní, přeje mu, aby ta jeho chcipla. Setkala jsem se ale i s absurditami, kdy jeden druhému záviděl invalidní důchod nebo starou babičku, o kterou se staral a pobíral za to dávky (ne zrovna vysoké...).

Já letos, jakožto umanutá houbaička, celé prázdniny záviděla obyvatelům Vysočiny, Moravy a jižních Čech tu nadílku hřibů, která na mě vykukovala každý den ve zprávách na internetu i v novinách, zatímco v našich lesích nevyrostla ani prašivka. Teď to ale vypadá, že jsme se dočkali i u nás a nastává konečně ta pravá houbářská sezóna, takže popadnu košík a nůž a půjdu si svou závist rozchodit do lesa.

Celou zimu pak budu vesele závidět šťastlivcům, kteří žijí v tropech a nemusí se balit do teplých svetrů a pletených ponožek – je ale možné, že na oplátku zas oni budou závidět mně sních (pokud nějaký napadne) a romantické Vánoce.

No a v téhle chvíli zrovna závidím pisálkům, kteří vědí, jak inteligentně zakončit fejeton, protože mě nic kalého nenapadá.

Jarmila Nováková

Jak jsme v červenci žili tanečními

Léto, čas prázdnin, bývá v Kopidlně každým druhým rokem časem tanečním. Taneční kurz pořádaný TJ Sokol Kopidlna vyšel na letošek od 28. 6. do 2. 8. 2014. Přihlásilo se 19 párů převážně z ukončené 8. a 9. třídy základní školy v Kopidlně. Nechyběli ani mladí účastníci z okolních obcí a z Libáně. Učiteli tance byli manželé Jaroslava a Petr Mertlíkovi z Jičína, zkušení mistři ve svém oboru. Nejedna rodič mladých tanečnicků si zavzpomínal na „své taneční“, kde je prvními tanečními kroky vedli právě manželé Mertlíkovi. Hudební doprovod zajišťovala skupina Allegro z Jičína. Pro mnohé se zdálo být nemožné za jeden měsíc zapsat naše mladé do tanečních kroků tanga, polky či valčíku. Opak byl ale pravdou. Většinou se tancovalo třikrát do týdne a horké chvíle dívky a chlapci zažívali spíše z letošního extrémně teplého počasí.

Již na první prodloužené mohli rodinní příslušníci, přátelé a hosté obdivovat mladé dámy a pány, jak tančují polku, valčík, waltz, tango či latinskoamerické tance, jako je cha-cha nebo jive. Prodloužená bývá i první příležitostí pro rodiče zatancovat si se svou dcerou, se svým synem, a tak při sólu pro garde byl celý sál sokolovny zaplněn. Druhá prodloužená byla již tradičně takzvaně „klobouková“ a fantazii se meze nekladly. Na tvorbě klobouků se podílely maminky, babičky i šikovné sousedky. A tak jsme mohli vidět například klobouk rybářský, farmářský s kombajnem či traktorem a obilím, ale i klobouk ve tvaru fotbalového míče, mořský klobouk, stylový klobouček ručně vytvořený z drátků... a spoustu dalších nápadů. Přehlídka všech klobouků byla prostě úžasná.

Vyvrcholením tanečních byl věneček zahájený polonézou. Pochod načesaných slečien v nádherných bílých šatech s kytičkami v ruce a pánů v tmavých oblecích byl bez přehánění krásnou podívanou. Pak již následovalo tancování, předávání kapesníčků a dárečků, ukázka standardních a latinskoamerických tanců soutěžním párem z Jičína,

sólo pro tanečnice a tanečníky, kteří obdrželi nejvíce kapesníčků a dárečků, sólo pro garde – pyšné rodiče, velké focení a tancování... do noci... Léto se někdy říká „okurková sezóna“, ale v Kopidlně se v červenci žilo tanečními.

Poděkování patří manželům Mertlíkovým, hudební skupině Allegro, členkám a členům TJ Sokol Kopidlna a květinářství paní Lucie Kyzivátové. Taneční bývá akce, na kterou se vzpomíná celý život, zvláště pro vycházející deváťáky to byla zřejmě jedna z posledních možností prožít společné chvíle a zábavu. Snad si tyto chvíle všichni užili tak, aby na ně v dobrém vzpomínali a aby v budoucnu kapku nostalgie převážil úsměv na tváři, že taneční byly prostě fajn.

Monika Kovářová

Fota: Jiří Ullrich

Muzika naši rodinu hodně ovlivnila

O vzpomínku na bluegrassovou legendu a zakladatele festivalu Banjo jamboree Honzu Macáka jsme požádali jeho dceru Hanu Hyšplerovou, která byla také jednou z pořadatelek obnoveného festivalu letos v srpnu.

KL: Honza Macák je v muzikantském světě pojem. Jaký to byl táta?

Asi jako každý jiný táta.

KL: Co se vám při vzpomínce na něj vybaví jako první? Souvisí to s muzikou, nebo ta byla až na dalších místech?

Při vzpomínce na tatku se mi jako první vybaví muzika – styl bluegrass, a tím zároveň hra na banjo. Ale samozřejmě nejprve byla rodina, a pak muzika. Hlavně ohledně muziky měl v mamce (manželce) velkou oporu, a tak se jí mohl věnovat naplno.

KL: Odkdy se muzice věnoval? Víte, co ho přivedlo právě k bluegrassu?

Muzice se věnoval od svého mládí, asi od 17 let, a to hrou na kytaru. Na vojně se poznal s Marko Čermákem, od kterého se učil hrát na banjo. A to ho vlastně dovedlo k bluegrassu. Po návratu z vojny se scházeli s klukama v restauraci U Nádraží v Kopidlně pod větrákem, kde zkoušeli hrát tento žánr. A tak také vznikla bluegrassová kapela s názvem Větráci.

KL: Jak se zrodila myšlenka uspořádat v Kopidlně festival Banjo jamboree? Bylo těžké takovou tradici udržet spoustu let?

Jelikož za totality nebyly školy, nástroje atd., napadlo tatku uspořádat tento festival, aby se zde mohli muzikanti od sebe navzájem učit, hrát a předávat si zkušenosti, sehnat nové desky, struny, nástroje, ale i navazovat svá nová přátelství. První ročníky se

Hana Hyšplerová (vlevo) s Renatou Holubovou v rolích pořadatelek obnoveného bluegrassového festivalu.

odehrávaly na Ledkovech, ale protože místní sál začal být nedostačující, přemístil se festival do sokolovny v Kopidlně.

Udržet tradici festivalu nebylo nikterak těžké. Festival Banjo jamboree prošel za 35 let existence svým vývojem, včetně úspěchů a i dílčích neúspěchů. První skoro dvě dekády kvetl v Kopidlně, na krátkou dobu byl přechodně ve Strakoniciích, aby se opět vrátil do Kopidlna, a od roku 2002 se koná v Čáslavi.

KL: Do jaké míry ovlivnila muzika život vaší rodiny?

Na to je jednoduchá odpověď – hodně. Hlavně mého bratra Marka, kterého tatka

učil hrát na kytaru. A samozřejmě po nějakém čase začal i on hrát v kapele Větráci. Já jsem byla taková jak se říká „černá ovce“ rodiny, protože mne bluegrass tenkrát nijak neoslovil. Až vlastně po letech, kdy jsem začala pomáhat v Kopidlně s organizací festivalu a seznámila se se spoustou nových kamarádů a přátel, kteří navštěvují tento festival, jsem si ho zamilovala.

KL: Jaký je to pocit, když dnes přijdou do Kopidlna muzikanti a hrají pro Honzu Macáka?

Pocit je to skvělý. A to nejen pro naši rodinu, ale myslím si, že i pro kapely a posluchače. Moc nás těší, že jsme společně s Městským úřadem Kopidlna mohli tento festival, i když pod jiným názvem, obnovit. Za což ještě jednou, za svoji rodinu, moc děkuji.

Ptal se Martin Žantovský

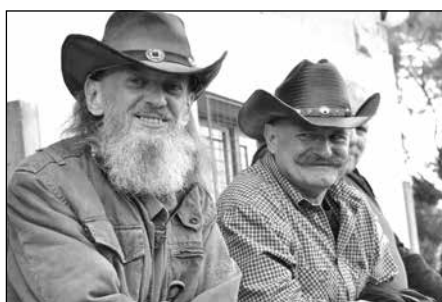
Bluegrassová legenda z Kopidlna, zakladatel festivalu Banjo jamboree Honza Macák († 2011).

Kopidlenský zámek, jak ho neznáme

Kopidlenský zámek na většině fotografií vidíme z několika málo stále stejných úhlů, které jsou dány tím, že velkou část jeho okolí zabírá vodní plocha. Za netradičními záběry se vydala referentka MÚ Zuzana Burešová na lodičce. Za pomoc při fotografování děkujeme kopidlenskému středisku Rybářství Chlumec nad Cidlinou, jmenovitě Janu Kohutovi.

(kl)

Duha pro návštěvníky festivalu Honzy Macáka

Tradici legendárních festivalů Banjo jam-boree, která se zrodila v Kopidlně v šedesátých letech minulého století, připomněli v sobotu 16. srpna pořadatelé Bluegrass festu, Memoriálu Honzy Macáka v areálu víceúčelového hřiště. Akce tak byla zároveň poctou zakladateli festivalu, který své kolegy muzikanty navždy opustil v roce 2011.

Priznivců tohoto hudebního stylu se do Kopidlna sjelo na 300, mezi nimi i středočeský hejtman Miloš Petera nebo „domácí“ senátor Josef Tábořský. Vynikající atmosféru nezkazilo ani téměř aprílové

počasí, které v průběhu prvního ročníku festivalu celé odpoledne panovalo. Účinkující kapely si užívaly potlesku a byla pro ně velká čest si v Kopidlně opět zahrát pod širým nebem. Nejkrásnějším zážitkem byla duha, která vyšla při poslední písni „Větráků Kopidlna“. Jestli je něco mezi nebem zemí, věřili jsme téměř všichni, že ji posílá od nebeských bran právě Honza Macák.

Divácký zájem ukázal, že téměř s jistotou za rok v srpnu Kopidlna znovu ožije dalším ročníkem memoriálu na památku zakladatele nejstaršího evropského bluegrassového festivalu.

(rh, zan)

Zájmová sdružení, nově spolky, čekají nové povinnosti

Nový občanský zákoník, který nabyl účinnosti 1. ledna 2014, přinesl změny i pro zájmová sdružení – nově „spolky“ (např. zahrádkáři, rybáři, fotbalisté apod.). Spolky musí na změny reagovat.

Dosavadní občanská sdružení se ze zákona považují za spolky, existují nadále, „nepreregistrovávají“ se, mají stejné IČ.

Do dvou let, tedy nejpozději k 1. 1. 2016, musí spolky uvést do souladu se zákonem svůj název. Nově musí název spolku obsahovat slovo „spolek“ nebo „zapsaný spolek“ anebo zkratku „z. s.“.

Do tří let, tedy nejpozději k 1. 1. 2017, musí spolky přizpůsobit své stanovy novému občanskému zákoníku. To bude problém trošku složitější.

Na rozdíl od dřívějšího zákona o sdružování občanů (č. 83/1990 Sb.) obsahuje nový občanský zákoník mnohem více ustanovení týkajících se spolků. Některá jsou závazná, mnohá se však použijí, jen nestanoví-li stanovy spolku jinak.

V novém občanském zákoníku (zákon č. 89/2012 Sb.) jsou spolkům věnovány § 214–302, ale protože spolek je právnickou osobou typu korporace, je nutno nahlédnout i do § 118–213.

Spolky musí zkontrolovat své stanovy, zda nejsou v rozporu s kogentními (donucovacími) ustanoveními zákona. Spolky jistě nebudou mít problém v základních věcech, jako je účel, dobrovolnost sdružování, mini-

málně 3 členové, základní náležitosti stanov. Spolky by však své stanovy měly upravit tak, aby jim v praxi vyhovovaly a aby nemusely používat zákonná ustanovení, např.:

- o přijetí za člena rozhoduje orgán určený stanovami, jinak nejvyšší orgán spolku
- stanovy mohou určit výši a splatnost členského příspěvku nebo určit, který orgán spolku určí výši a splatnost členského příspěvku a jakým způsobem
- vede-li spolek seznam členů, stanovy určí, jakým způsobem se provádí v seznamu členů zápisy a výmazy týkající se členství; stanovy určí, jak bude seznam členů zpřístupněn, anebo že zpřístupněn nebude
- neurčí-li stanovy jinak, zanikne členství, pokud člen nezaplatí členský příspěvek ani v přiměřené lhůtě určené spolkem dodatečně ve výzvě k zaplacení, ačkoli byl na tento následek ve výzvě upozorněn
- postup vyloučení člena spolku; neurčí-li stanovy jinak, rozhoduje o vyloučení člena statutární orgán
- neurčí-li stanovy funkční období členů volených orgánů spolku, je toto období pětileté

neurčí-li stanovy jinak, použijí se pro členskou schůzi zákonná ustanovení (např. pozvání 30 dnů předem, program, podmínka účasti většiny členů spolku, ověření usnášeníschopnosti, volba předsedy zasedání,

vyhotovení zápisu do 30 dnů, náležitosti zápisu; podmínky svolání náhradní členské schůze při neschopnosti se usnášet)

Občanský zákoník dává v mnoha věcech spolkům volnost, avšak pokud si takové otázky spolky ve svých stanovách neupraví, budou se řídit občanským zákoníkem.

Jednodušší situaci mají pobočné spolky, tj. organizační jednotky dřívějších zájmových sdružení.

Nejen zmínku, ale citaci zasluhuje tato ustanovení občanského zákoníku:

§ 159 (1) Kdo přijme funkci člena voleného orgánu, zavazuje se, že ji bude vykonávat s nezbytnou loajalitou i s potřebnými znalostmi a pečlivostí. Má se za to, že jedná nedbale, kdo není této péče řádného hospodáře schopen, ač to musel zjistit při přijetí funkce nebo při jejím výkonu, a nevyvodí z toho pro sebe důsledky.

§ 212 (1) Přijetím členství v korporaci se člen vůči ní zavazuje chovat se čestně a zachovávat její vnitřní řád. Korporace nesmí svého člena bezdůvodně zvýhodňovat ani znevýhodňovat a musí šetřit jeho členská práva i oprávněné zájmy.

Snad povinnosti, které přinesl nový občanský zákoník, spolky dobře zvládnou a budou se moci opět v klidu věnovat tomu, k čemu jsou zřízeny. Spolky jsou totiž důležitou součástí občanské společnosti.

Lenka Kropáčková

MĚSTO KOPIDLNO nabízí k pronajmutí nebytové prostory

**v pravé části budovy v Kopidlně, náměstí Hilmarovo čp. 14
o celkové výměře 50,45 m² na p. p. č. st. 3**

v žádostech uvádějte:

- jméno a příjmení nebo název firmy
- bydliště a místo podnikání nebo sídlo
- kontakt (telefon, e-mail)
- způsob využití
- zda jste plátcem DPH
- roční nájemné (k nájemnému bude připočtena DPH v zákonné výši)
- dobu trvání nájmu
- podnikatelský záměr
- případné další nabídky nebo podmínky
- předkládejte živnostenské listy nebo jiná oprávnění k podnikání

Vyžádejte si podrobnější informace týkající se např. inflace, způsobu provádění úhrad za elektřinu, vodu a topení, placení kaucí, odpovědnosti za požární ochranu apod.

**Žádosti podávejte nejpozději
do 20. 10. 2014**

písemně na adresu:

**Město Kopidlno,
náměstí Hilmarovo čp. 13,
507 32 Kopidlno**

podrobnější informace budou poskytnuty na Městském úřadu v Kopidlně nebo
tel.: **493 655 693, 493 655 682,**
fax: **493 655 680,**

e-mail: **podatelna@kopidlno.cz**

prohlídka objektu je po předchozí domluvě možná

EXPREZIDENT A KOPIDLNO Nejen Zdeněk Svěrák, ale i bývalý prezident Václav Klaus podpořil knihu k pětistému výročí udělení městských práv městečku Kopidlno, které se jen během Kopidlenkých slavností prodalo 297 kusů, dalších 59 pak prozatím do září letošního roku. Fotografie pochází z Polabského knižního veletrhu, který proběhl v září v Lysé nad Labem. Autor knihy Jan Řehounek tam měl autorské čtení ze svých posledních tří knih, poté uváděl besedu s exprezidentem Klausem o jeho literární tvorbě a vztahu ke knihám. (kl)

Jak volit v komunálních volbách

Při komunálních volbách, které se budou konat **10. a 11. října** letošního roku, si v Kopidlně budeme moci vybrat z 53 kandidátů; volební strany jsou čtyři (2 politické strany, 1 sdružení nezávislých kandidátů a 1 sdružení politické strany a nezávislých kandidátů).

Při komunálních volbách **nelze volit mimo trvalé bydliště**, neexistují při nich voličské průkazy. Kdo se nezdržuje ve dnech voleb v bydlišti, volit nemůže.

V Kopidlně jsou dva volební okrsky, obě volební místnosti jsou v přízemí městského úřadu; voliči jsou rozděleni podle ulic, v nichž bydlí. Volební místností pro okrsek č. 1 je zasedací místnost v přízemí městského úřadu, a to pro voliče s adresou místa trvalého pobytu v Kopidlně v ulicích Crhova, Hilmarova, Husova, Jičínská, Lipová, náměstí Hilmarovo, Na Sklípku, Na Vinici, Smutná, Tomáše Svobody, U Nádraží a č. p. 114, 249, 250 a 258 a Ledkov. Volební místností pro okrsek č. 2 je obřadní síň v přízemí městského úřadu, a to pro voliče s adresou místa trvalého pobytu v Kopidlně v ulicích Bědy Křídla, Bezručova, Filčíkova, Havlíčkova, K Bažantnici, Nerudova, Rybníční, Švermova, Tyršova, U Cihelny, U Trati, Vackova a č. p. 268, 342, 344 a 124.

V Drahorazi, Mlýnci a Pševsi jsou volební místnosti na obvyklých místech.

Volit můžeme ve volební místnosti nebo pomocí přenosné schránky. Vždy musíme členům volební komise prokázat svou totožnost. Ve volební místnosti musíme vstoupit do prostoru pro úpravu hlasovacích lístků, a to každý volič sám.

Komunální volby se od všech ostatních

voleb liší tím, že existuje **jen jeden hlasovací lístek**. Všichni kandidáti jsou na jednom hlasovacím lístku, rozdělení ve skupinkách, tzv. „volebních stranách“. To nám umožňuje vybírat si kandidáty ze všech volebních stran. Nejsme nuceni – jako při ostatních volbách – rozhodnout se pro jednu politickou stranu.

Hlasovat můžeme některým z těchto způsobů:

- Na hlasovacím lístku v rámečku před jménem kandidáta můžeme označit křížkem toho kandidáta, pro kterého hlasujeme, a to v kterémkoliv ze sloupců, v nichž jsou uvedeni kandidáti jednotlivých volebních stran. Takto můžeme označit 15 kandidátů. Ne více!
- Na hlasovacím lístku můžeme označit křížkem ve čtverečku v záhlaví sloupce s kandidáty nejvýše jednu volební stranu. Zároveň můžeme označit v rámečku před jménem kandidáta křížkem další kandidáty, pro které hlasujeme, a to v libovolných sloupcích ostatních volebních stran. Takto volíme předně jednotlivě označené kandidáty a dále tolik kandidátů označené volební strany, kolik jich chybí do 15, a to v pořadí, jak jsou uvedeni na hlasovacím lístku.
- Na hlasovacím lístku můžeme označit křížkem ve čtverečku v záhlaví sloupce s kandidáty jednu volební stranu. Tím volíme všechny kandidáty této volební strany, jejich pořadí nemůžeme nijak ovlivnit.

Nevýhodou druhého a třetího způsobu je, že musíme přijmout pořadí kandidátů, jak je uvedeno na hlasovacím lístku. Neexistují tzv. „preferenční hlasy“, jaké známe z jiných voleb.

Zjišťování výsledků voleb, resp. přidělení mandátů, je poměrně složité. Zájemcům ho rádi vysvětlíme. S výjimkou obcí, v nichž podali kandidátní listiny sami jednotliví nezávislí kandidáti, nenastane situace, že by se zastupitelé stali kandidáty s nejvyšším počtem získaných hlasů. Velký význam totiž má celkový počet hlasů získaný „volební stranou“.

Pořadí volebních stran na hlasovacím lístku je určeno losováním a bude následující:

- 1 Česká strana sociálně demokratická (ČSSD)
- 2 KDU-ČSL a nezávislí občané (KDU-ČSL + NEZ)
- 3 Občanská demokratická strana (ODS)
- 4 SNK – Hasiči a nezávislí (Hasiči + NEZ)

Lenka Kropáčková

Statistika nuda je?

Internetové stránky www.volby.cz, kde jsou zveřejněny údaje ze zaregistrovaných kandidátních listin, posloužily ke zjištění statistických údajů týkajících se Kopidlna:

volební strana	1 ČSSD	2 KDU-ČSL+NEZ	3 ODS	4 Hasiči+NEZ	celkem
počet kandidátů	15	15	8	15	53
počet žen na kandidátní listině	7	8	0	3	18
počet mužů na kandidátní listině	8	7	8	12	35
přůměrný věk kandidátů	47,1 let	49,6 let	39,6 let	40,8 let	44,9 let
věk nejstaršího kandidáta	63	69	59	69	69
věk nejmladšího kandidáta	35	34	24	30	24
počet kandidátů z Kopidlna	13	11	8	15	47
počet kandidátů z vesnic	2	4	0	0	6
počet kandidátů z Drahorazi	0	2	0	0	2
počet kandidátů z Mlýnce	1	0	0	0	1
počet kandidátů z Pševsi	1	2	0	0	3
počet členů politické strany	9	2	2	1	14
počet kandidátů bez politické příslušnosti	6	13	6	14	39

Rok voleb	počet členů zastupitelstva	počet volebních stran	celkový počet kandidátů
1994	7	4	19
1998	9	5	29
2002	15	4	56
2006	15	6	59
2010	15	5	65

Volební účast

rok voleb	počet voličů	účast voličů	% účasti
1994	1 536	986	64.19
1998	1 600	753	47.06
2002	1 652	829	50.18
2006	1 692	668	39.48
2010	1 727	700	40.53

Volby do zastupitelstev obcí 10. 10. – 11. 10. 2014

Česká strana sociálně demokratická

Vážení spoluobčané,

další čtyřleté volební období je téměř u konce a před námi jsou nové volby do Zastupitelstva města Kopidlno, které se budou konat ve dnech 10. a 11. října 2014.

Pokud bychom měli tyto roky hodnotit, je možné říci, že byly úspěšné v získávání dotací na investiční akce, na kterých jsme se shodli s naším koaličním partnerem. Z významných akcí lze uvést např. dokončení výstavby Kulturního a vzdělávacího centra, vybudování čistírny odpadních vod (dále ČOV), opravu hřbitovní zdi, opravu sociálního zařízení v mateřské škole, vybudování obytné zóny, rekonstrukci chodníku v Husově ulici a další. Bez úvěrů bychom však takto velké projekty nikdy nemohli zrealizovat. Zadluženost naší obce přesto není nijak alarmující. Toho, že je nutné splatit dluh z minulého volebního období, jsme si byli všichni vědomi. Splátkový kalendář na obytnou zónu, který byl zastupiteli schválen, je postupně splácen v pravidelných termínech a úvěr na spoluúčast výstavby ČOV je splácen z příspěvku VOS, a. s., tedy na rozpočet města nemá žádný dopad.

Z vlastních zdrojů byly realizovány akce – veřejné osvětlení v Mlýnci a v Drahorazi, výkup a demolice vybydlených domů, výstavba nových chodníků na sídlišti U Cihelny, výkup pozemků pro obytnou zónu, běžná údržba našich neutěšených místních komunikací, kulturní a sportovní akce a spousta dalších.

Po spolupráci s osadními výbory byly splněny některé požadavky občanů z našich místních částí, jako například doplnění veřejného osvětlení v obci Pševes, v obci Ledkov proběhlo několik jednání ohledně zavedení pitné vody, pravidelně jsou poskytovány finanční příspěvky na kulturní akce atp.

A co je nyní v novém volebním období 2014–2018 naší prioritou?

Je spousta míst, kam lze investice vložit. Jelikož se jedná o rozsáhlé akce, lze je uskutečnit jen v případě získání dotací. Neříkáme, že vše bude po skončení volebního období vybudované nebo zrekonstruované, ale naplníme všechny síly a vynaložíme co největší úsilí, abychom získali finanční prostředky nebo abychom provedli jednotlivé akce postupně. Jednou z hlavních priorit je rekonstrukce Základní školy v Kopidlně, kde je v první řadě nutné vybudovat spojovací koridor, opravit střechu a zrekonstruovat sociální zařízení a fasádu. Další prioritou je oprava balkónů a zateplení budovy mateřské školy. Neméně důležité je provedení dalších kroků k rekonstrukci místních komunikací, např. v ulicích Vackova, Hilmarova, Filčíkova, K Bažant-

nici a další. Plánujeme výstavbu chodníku v Jičínské ulici od železničního přejezdu směrem na Pševes podle již připravené projektové dokumentace. Dále plánujeme provedení dalších kroků k přemístění sběrného dvora do prostor bývalého školního statku a vybudování kanalizace napojit Pševes a Drahoraz na ČOV v Kopidlně. Zasadíme se o podporu podnikání, cestovního ruchu, kulturního a společenského života ve městě a podporu sportu a práce s mládeží, a to i s pomocí přidělení příspěvků místním zájmovým sdružením. Mimo jiné chceme pokračovat i ve spolupráci s vedením Královéhradeckého kraje ve prospěch města Kopidlno a přilehlých obcí.

Naší snahou je, abychom měli naše město pro občany všech generací a aby se v něm spokojeně žilo. Největších úspěchů můžeme dosáhnout jen jako tým, který je sestaven z občanů, kteří mají chuť něco pro naše město a přilehlé obce dělat, a tak je i sestaven. Proto vás prosíme, nerozměňujte vaše hlasy, ale **podpořte nás jako celý tým.**

Kandidáti ČSSD:

Přední řada zleva:

Ing. Josef Táborský, Hana Španielová, Petr Albrecht, Lýdie Levčuková, Hana Hyšplerová, Ing. Hana Masáková, Václav Skřivánek

Zadní řada zleva:

Hana Vaníčková, Jaroslav Vít, Pavel Tobiáš, Josef Vodička, Lenka Nováková, Martina Vlčková, Pavel Rozsypal (chybí Miroslav Kout)

Poř.	Jméno, příjmení	Věk	Politická příslušnost	Povolání	Bydliště
1	Ing. Hana Masáková	39	ČSSD	starostka města Kopidlno	Kopidlno
2	Josef Vodička	57	ČSSD	vedoucí provozního střediska	Kopidlno
3	Lenka Nováková	41	BEZPP	vedoucí pošty	Kopidlno
4	Petr Albrecht	50	ČSSD	referent	Kopidlno
5	Václav Skřivánek	39	ČSSD	mistr výroby	Pševes
6	Ing. Josef Táborský	63	ČSSD	senátor, radní Královéhr. kraje	Kopidlno
7	Pavel Tobiáš	47	ČSSD	mistr výroby	Kopidlno
8	Jaroslav Vít	39	ČSSD	vedoucí výroby	Kopidlno
9	Lýdie Levčuková	55	BEZPP	uklízečka	Kopidlno
10	Miroslav Kout	63	BEZPP	důchodce	Mlýnec
11	Pavel Rozsypal	39	BEZPP	nástrojař	Kopidlno
12	Hana Hyšplerová	47	BEZPP	účetní	Kopidlno
13	Hana Španielová	46	ČSSD	montážní dělník	Kopidlno
14	Hana Vaníčková	47	ČSSD	dělnice	Kopidlno
15	Martina Vlčková	35	BEZPP	bankovní poradce	Kopidlno

Volby do zastupitelstev obcí 10. 10. – 11. 10. 2014

**KŘESŤANSKÁ A DEMOKRATICKÁ UNIE – ČESKOSLOVENSKÁ
STRANA LIDOVÁ A NEZÁVISLÍ OBČANÉ KOPIDLNA
A MÍSTNÍCH ČÁSTÍ****Vážení spoluobčané,**

čtyři roky uplynuly jako voda a vy nyní znovu můžete rozhodnout, kam a jakým směrem se bude ubírat rozvoj města a jeho částí. A protože nám, a doufáme, že ani vám, není lhostejný život v našem bydlišti, rozhodli jsme se vytvořit kandidátku KDU-ČSL a nezávislých občanů Kopidlno a jeho částí. Možná vám připadá toto spojení zvláštní, ale vězte, že současný volební systém a počítání hlasů nepřejí malým stranám a jednotlivcům. A nedivme se, když víme, jak to vypadá v našem státě. Vše nahrává velkým stranám a podle toho probíhá i rozhodování v radě a zastupitelstvu, pokud má jedna strana převahu, a v tomto případě je téměř nemožné prosadit jiný názor. Z těchto důvodů i mnoho spoluobčanů kandidaturu raději odmítne. Pokud se neznalý a aktivní občan dostane do zastupitelstva, je zděšen a otráven, rezignuje na danou situaci a jen manifestačně nehlasuje nebo raději odstoupí. Ale my nechceme vládu jedné strany, chceme, aby mohl každý zastupitel vyjádřit svobodně svůj názor a hlasovat podle svého svědomí (*hlasování podle diktátu strany at' si nechají poslanci ve sněmovně, jsme malé město a mělo by být důležitější společně něco vytvořit, bez ohledu na stranickou příslušnost, vždyť cílem každého dobrého zastupitele je dosáhnout spokojenosti spoluobčanů, a proto zahrnout dobrou věc jen proto, že ji navrhla opozice, je krajně nezodpovědné i vůči těm, kteří nám dali svůj hlas*). Jsme připraveni skutečně naslouchat vůli občanů, ale chápeme také samozřejmě, že to vždy nejde. Právě proto jsme na kandidátku přizvali zástupce místních částí. To je nejlepší záruka toho, že oni nejlépe vědí, co v obci potřebují. Naší snahou je spravedlivé rozdělení prostředků mezi Kopidlno a místní části dle finančních možností. Ve Pševsi bychom např. chtěli vybudovat dětské hřiště. Samozřejmě že Drahoraz, Mlýnec a Ledkov budou také vyslyšeny, neboť i jejich občané mají své požadavky. Víme, že i tam žijí lidé stejně jako v Kopidlně a často mají vše mnohem složitější. Dále budeme podporovat rozvoj a investice, ale hlavně se zřetel na finanční možnosti města. Není naším cílem město dále zadlužovat. Už nyní máme tolik závazků do budoucna a tolik zařízení, která stojí milionové částky, že se to stává téměř neúnosné. Dotace z Evropské unie ano, ale v rozumné míře a s uvážením a rozmyslem do budoucnosti. Myslíme si, že je úžasné mít v Kopidlně Víceúčelovou sportovní halu a Kulturně vzdělávací

centrum, ale co chodníky a silnice? Některé naše chodníky a silnice v obci vypadají jak před lety. Nic se neopravilo, ba naopak z důvodů různých výkopů a oprav se staly téměř neschůdnými. V tomto ohledu máme mnoho bolavých míst a mezi ně určitě patří i neexistující chodník za tratí směrem k Jičínu, kde chodí po frekventované komunikaci děti, a to často ještě za tmy. Ve městě je také málo přechodů pro chodce, které jsou většinou špatně osvětlené. O bezpečnost našich dětí by nám mělo jít především, ne? A naše náměstí? Už dávno měla proběhnout jeho rekonstrukce. Vytékající voda ze střech na chodníky je v chladném období pro všechny značně nebezpečná, zastávka autobusu přímo na silnici první třídy nechrání cestující před nepřízní počasí. Chceme mít důstojnou zastávku autobusů. Pro mnoho občanů je to jediné místo, které vidí, když ráno odjíždějí za prací a večer se vrací. A naše zastávka, kde se povalují bezdomovci, nedopalky cigaret, lahve atd., opravdu není důstojná.

A nemůže to zlepšit ani osázený záhon kolem Mariánského sousoší a kašna.

Další prioritou je i čisté město, za které bychom se nemuseli stydět. Rádi bychom dosáhli toho, že se v klidu posadíme na lavičky na náměstí, že ve spolupráci se zahradnickou školou budeme moci jít na procházku do čistého parku s lavičkami a odpadkovými koši. Jistě je spousta dalších věcí, které nás ani v tuto chvíli nenapadnou, přestože tíží mnoho našich spoluobčanů v Kopidlně a přilehlých obcích. A proto je naší snahou a cílem zlepšit komunikaci vedení města s občany a zavést nové prostředky komunikace s nimi. Možností, jak toho dosáhnout, je mnoho. Hlavně však musí mít občan důvěru, že pokud se bude na vedení města obracet, bude vyslyšen a jeho problémem se bude někdo zabývat a bude s ním komunikovat.

Jsme jinou alternativou k současnému vedení města, protože vyznáváme jiné morální hodnoty a priority. Můžeme nabídnout dlouholeté zkušenosti se získáváním nejen evropských dotací a související administrací, ale na druhé straně i nové lidi, kteří mají chuť pracovat a mohou vnést nové myšlenky a nápady.

Proto vás tímto srdečně zveme k volbám a přejeme vám šťastnou ruku, neboť věříme, že vám váš domov a místo, kde žijete, nejsou lhostejné.

Poř.	Jméno, příjmení	Věk	Politická příslušnost	Povolání	Bydliště
1	Vladimír Letko	62	BEZPP	důchodce	Drahoraz
2	Jindřich Kubík	34	BEZPP	údržbář	Pševes
3	Miloslava Uzlová	58	BEZPP	poradce	Kopidlno
4	Ing. Jana Minářová	46	BEZPP	auditorka	Kopidlno
5	Bc. Václav Šimůnek	40	BEZPP	OSVČ	Kopidlno
6	Ing. Lenka Drncová	42	BEZPP	úřednice	Kopidlno
7	Mgr. BcA. Petr Gläser	34	BEZPP	restaurátor	Drahoraz
8	Vladimíra Švorcová	30	BEZPP	dělnice	Kopidlno
9	Hana Slavíková	59	BEZPP	podnikatelka	Kopidlno
10	Karel Neubert	63	BEZPP	důchodce	Pševes
11	Jozefína Militká	65	KDU-ČSL	důchodkyně	Kopidlno
12	Petr Štyler	69	KDU-ČSL	důchodce	Kopidlno
13	Josef Přenosil	55	BEZPP	pracovník agentury	Kopidlno
14	Darina Procházková	36	BEZPP	výpravčí	Kopidlno
15	Mgr. Alena Říhová	52	BEZPP	zastupující ředitelka ZŠ	Kopidlno

Volby do zastupitelstev obcí 10. 10. – 11. 10. 2014

Občanská demokratická strana**CESTA ZMĚNY****Vážení spoluobčané,**

myslíme si, že je už čas na ZMĚNU. Je nám jasné, že tato změna nebude jednoduchá. Důvod je jasný – mnoho slušných lidí do voleb odmítá vůbec jít. Zatím bylo město vedeno jen do dluhů. Např. naprosto zbytečný v takovém rozsahu výkup pozemků pro stavbu rodinných domků (střet zájmů???) nebo naprosto zbytečná funkce uvolněného místostarosty, která stála město ročně statisíce. Tato funkce byla jen trafikou pro kamarády a v podstatě ukázkou personální prázdnoty postavit opravdu schopného starostu. Dále by jistě stálo za zmínku otevření určitých kauz města, které neměly spatřit světlo světa. Jeden z mnoha příp. může být kauza p. Vrbové v zákl. škole. Vrcholem zlovůle a arogance bylo odvolání p. Šimůnka z postu místostarosty. Nejvíce zarážející je naprostá neinformovanost veřejnosti. Nebyla vůle naprosto cokoliv vysvětlit.

Abychom jen nehaněli: Určitě přínosem je Víceúčelová hala, rekonstrukce Muzea, výstavba ČOV. Toto vše by ovšem nebylo bez usilovné a vysoce odborné práce p. Šimůnka Václava.

Naše představa pro rozvoj města:

- pokračovat v úpravách dalších chodníků
- přístupová cesta k základní škole
- revitalizace náměstí
- vybudování chodníku směr Pševs
- zajistit pitnou vodu pro Ledkov
- pokusit se zajistit prostředky na dostavbu spoj. koridoru mezi školou a jídelnou
- narovnat vztahy s místním Sokolem ohledně pozemků

Závěrem si přejeme jediné, aby se do zastupitelstva města dostalo větší množství lidí, kteří chtějí něco udělat pro město, a ne jen pro sebe. Snad se podaří ukončit vládu jedné strany v našem městě.

Za ODS Komárek Karel

Poř.	Jméno, příjmení	Věk	Politická příslušnost	Povolání	Bydliště
1	Karel Komárek	57	ODS	strojmistr ČD	Kopidlno
2	Ladislav Komárek	25	BEZPP	skladník	Kopidlno
3	Miloslav Černovský	42	BEZPP	invalidní důchodce	Kopidlno
4	Ladislav Komárek	50	ODS	výpravčí	Kopidlno
5	Petr Zajcev	24	BEZPP	strojní mechanik	Kopidlno
6	Tomáš Kutina	33	BEZPP	OSVČ	Kopidlno
7	Jaroslav Plocar	27	BEZPP	OSVČ	Kopidlno
8	David Kutina	59	BEZPP	OSVČ	Kopidlno

Volby do zastupitelstev obcí 10. 10. – 11. 10. 2014

SNK – Hasiči a nezávislí

Vážení spoluobčané,

uplynuly čtyři roky, končí se jedno volební období a zároveň se blíží nové komunální volby, které určí, jakým směrem se bude naše město, včetně všech svých místních částí, ubírat. Hasiči spolu s dalšími spoluobčany, kterým není lhostejný osud našeho městečka, se chtějí podílet na jeho rozvoji. Nejsme politickou stranou, jenom chceme, aby se v našem městě a všech jeho částech žilo lépe. Proto jsou hasiči vidět téměř všude, kde se něco v našem městě děje. A ani nemusí být zastupiteli. Naši kandidáti jsou různých profesí a své zkušenosti chtějí předat ve prospěch svého města.

Chtěli bychom, aby naše děti mohly chodit do školky a školy, která je pěkná a ve které se cítí dobře. Víme, že je třeba investovat do celého školského areálu a hledat cesty k získání finančních prostředků. Pro mládež a děti postavit nebo upravit hřiště, která budou bezpečná a která budou rádi navštěvovat. Takové víceúčelové hřiště by si zasloužily děti například ve Pševsi.

Pro bezpečnost dětí, ale i dospělých bude třeba opravit chodníky a místní komunikace. Víme o místech, zejména při silnici I. třídy, kde chodníky chybí úplně. Současně na této komunikaci rozšířit počet přechodů pro chodce. Úpravu, modernizaci a více zeleně by si zasloužilo také náměstí. Dlouhodobě připravovaný projekt revitalizace náměstí chceme přivést k realizaci.

Máme ve městě zahradnickou školu, a přesto v ulicích a sídlištích málo zeleně. Řešíme parkovací místa v ulicích a chybí místa ke klidnému posezení pro maminky s dětmi, kde by si mohly hrát. Jsou různá zákoutí, která spíše odpuzují a mohla by se změnit na místa příjemného odpočinku a navíc bez vysokých finančních nákladů.

Jsme si vědomi, že pro velké investiční akce, které se připravují, jako kanalizační řad v Pševsi a Drahorazi, oprava a rekonstrukce školského areálu v Kopidlně, revitalizace náměstí, rekonstrukce ulic Vackova a Hilmarova, se neobejdeme bez dotací. Bude naší snahou získat dotace nejen pro ně, ale opravu by si zasloužily i další ulice, např. Filčíkova, Bezručova, Havlíčkova, K Bažantnici. Finanční injekci by si zasloužily objekty v majetku města – radnice, škola v Mlýnci a další. Všechny tyto investice jsou potřebné, ale město má i své finanční závazky z minulosti, proto bude třeba se nad každou investicí zamyslet, aby se nezvyšovala zadluženost města.

Chtěli bychom podpořit dobré projekty, které by pomohly k zvýše-

ní pracovních míst ve městě. Víme, že mnoho našich občanů musí vyjíždět za prací. Nechceme, aby naše město bylo jen jakousi „noclehárnou“, ale místem, kde se dá důstojně žít. Proto bychom chtěli nadále podporovat spolky a organizace, které v našem městě pracují. Asi i další volební strany budou mít podobné návrhy na to, co je v Kopidlně a jeho částech třeba řešit. Bude nanejvýš prospěšné pro naše město, aby spojily úsilí tyto projekty uskutečnit. To se podaří, pokud všichni zastupitelé potáhnou za jeden provaz, a hlavně jedním směrem.

Přijďte k volbám a podpořte na kandidátce lidi, ke kterým máte důvěru a o kterých si myslíte, že mohou svému městu pomoci. Pokud mezi nimi budou i naši kandidáti, budeme rádi za vaši podporu.

Zleva stojí: Ing. Karel Žižka, Aleš Janča, Jiří Machula, Ing. Petra Kinčlová, Petr Hnát, Ing. Petra Albrechtová, Tomáš Uzel, Jaroslav Jaroš, Hynek Konůpek, Ludvík Jaroš, Silvie Kosinová, Miloš Mencl.

Na fotografii chybí: Josef Škaloud, David Häuszler a Jaroslav Vaníček.

Poř.	Jméno, příjmení	Věk	Politická příslušnost	Povolání	Bydliště
1	Ing. Karel Žižka	37	BEZPP	stavbyvedoucí	Kopidlno
2	Jiří Machula	60	KSČM	místostarosta	Kopidlno
3	Aleš Janča	39	BEZPP	soukromý zemědělec	Kopidlno
4	Ing. Petra Albrechtová	34	BEZPP	zahradní architekt	Kopidlno
5	Tomáš Uzel	30	BEZPP	státní zaměstnanec	Kopidlno
6	David Häuszler	34	BEZPP	dělník	Kopidlno
7	Ing. Petra Kinčlová	36	BEZPP	projektová manažerka	Kopidlno
8	Miloš Mencl	32	BEZPP	státní zaměstnanec	Kopidlno
9	Ludvík Jaroš	69	BEZPP	důchodce	Kopidlno
10	Silvie Kosinová	30	BEZPP	účetní	Kopidlno
11	Hynek Konůpek	39	BEZPP	správce ČOV	Kopidlno
12	Josef Škaloud	35	BEZPP	řidič	Kopidlno
13	Petr Hnát	31	BEZPP	vývojový specialista	Kopidlno
14	Jaroslav Jaroš	44	BEZPP	instalatér	Kopidlno
15	Jaroslav Vaníček	62	BEZPP	důchodce	Kopidlno

Doba ledová během léta. Takový byl tábor TJ Sokol Kopidlno v Ledcích

Jak už se stalo skoro železnou tradicí, pořádá TJ Sokol prvních 14 dnů prázdnin pro děti tradiční letní tábor v malebném lesním prostředí u rybníka Ptáček nedaleko vesničky Ledce. Již od května probíhala na táboře čilá brigádnická činnost. Kopali jsme nové jámy pro WC, čistili studánku, budovali nový přístřešek u kuchyně a prováděli různé další drobné práce a nátery.

Letošní tábor byl v některých věcech trochu jiný než ty nedávno minulé. Především jsme letos byli mile překvapeni opravdu velkým zájmem dětí. Již někdy začátkem května byl tábor plně obsazen a bohužel na některé zájemce se již nedostalo. Takže kapacita 95 dětí byla zcela vyčerpána. Cena tábora byla 3000 Kč, což není opravdu mnoho oproti jiným komerčním táborům. Trochu překvapil poměr dívek a chlapců, protože letos bylo výrazně více dívek než chlapců. Museli jsme oproti předpokladu rozšířit počet vedoucích pro dívčí družstva. Rok od roku bude těžší dát dohromady kvalitní partu zkušených lidí, kteří se o děti po dobu tábora budou starat. Letos to bylo 21 lidí a máme skutečně štěstí, že tuto partu tvoří již několik let stálý kolektiv zapálených bývalých táborníků, a řešíme tak jen několik málo nováčků. Důležité je, že i ti nováčci se letos hlásili sami z řad bývalých táborníků.

Další věc, která byla letos jiná, byl zcela vypuštěný jindy malebný milovaný rybník Ptáček. Voda v kaskádě rybníků v okolí v letošním suchu prostě nestačila, a tak to odnesl zrovna ten náš rybník a byl využit k dopouštění vody do těch ostatních. K dispozici však byly sice hned dva další rybníky v okolí,

ale přece jen trochu vzdálenější. Počasí však na každodenní koupání nebylo, a tak jsme se k rybníkům na koupání vydávali méně často.

Vlastní průběh tábora byl opět zaměřen zejména na sportovní hry a soutěže. Nechyběla soutěž jednotlivců o nejlepšího táborníka, atletická a střelecká olympiáda, soutěž v pořádku, soutěž masek a další zajímavé hry. Děti s napětím očekávaly zejména tradiční soutěž družstev nazvanou letos Doba ledová podle stejnojmenného filmu. Jednotlivé úkoly se vždy odvíjely od děje filmu a v doprovodných scénkách vedoucích jsme v maskách mohli spatřit postavy filmu jako třeba mamuta Manyho, krysoveverku Scrat, lenochoda Sida, šavlozubého tygra Diega či hejno ptačích blbounů. To bylo legrace, když vedoucí v převlecích „nastoupili na scénu“. Užili jsme si také dva táborové ohně, jeden seznamovací a druhý slavnostní závěrečný s programem, který si děti během tábora připravily.

Rádi jsme uvítali na táboře také starostku města Kopidlno Ing. Masákovou a bratra starostu Sokola Kopidlno Honzu Kohuta, protože vlastní pohled na průběh tábora je vždy velmi důležitý. Nevyhnuli jsme se, ostatně jako každoročně, kontrole ze strany hygienické stanice. Dokonce letos hned dvojí. Jednak byl prováděn kontrolní odběr vody ze studánky a za pár dnů ještě klasická kontrola na zajištění hygienických a kvalifikačních požadavků dle zákona. Ani v jednom případě nebyl zjištěn žádný problém, a tak jsme letos opět obstáli na výbornou.

Celých 14 dnů uteklo jako voda, nemuseli jsme naštěstí řešit žádný úraz dětí či návště-

vu lékaře, i když těch odřenin, naraženin, drobných řiznutí, škrábání v krku a klíšťat si zdravotnice užily dost.

Poděkování za zdárný průběh tábora patří bez výjimky všem, kteří tábor letos zajišťovali.

Hospodářem tábora byl Václav Slavík st., v kuchyni čarovala Stáňa Bernardová se svým týmem Blankou Zezulkovou, Helenou Smolíkovou a Pepou Vlasatým, ve funkci zdravotnice se vystřídal Květa Hradecká a Mirka Rozsypalová, programovým vedoucím byl Mirek Kopecký – Badáček, ve funkcích vedoucích družstev byli Jan Slavík, Martin Špaček, Pavel Šafler, Vašek Slavík ml., Tadeáš Klobouček, Tomáš Zachoval, Markéta Janatová, Janča Miksánková, Stáňa Kosinová, Eliška Konopáčová, Petra Staňková a Petra Konopáčová, hlavním vedoucím tábora byl Milan Šafler. Poděkování též patří městu Kopidlno, za finanční podporu v rámci grantového programu. Na úplný závěr tábora byl odtajněn námět pro táborovou hru v příštím roce, a tak si za rok budeme hrát s tématem starých řeckých bájí a pověstí.

Milan Šafler, hlavní vedoucí tábora

Vikingové v Bukvici a dobrodružství na cestě k záchraně vesnice

Vikingové – pradávni obyvatelé Dánska, Švédska a Norska – se překvapivě v srpnu letošního roku objevili v Bukvici. Nebylo jich sice mnoho, pouhých čtyřicet pět, ale založili zde na čtrnáct dnů svoji vesnici, chcete-li tábor. Čtyři jejich klany Dragar (drak), Snekar (had), Volfgar (vlk) a Egar (orel) se ze severu pokusily utéci před hrozbou obrovského draka. Jenomže ten je dostihl i v Bukvici a jim nezbyvá než s ním bojovat...

Pro boj s drakem se klany postupně musí vybavit jídlem a zbraněmi, postavit si loď. Protože každý klan má svůj znak s motivem svého zvířete či ptáka, také štíty a vlajky jsou opatřeny tímto motivem. Na jejich nebezpečné cestě je provázejí vikingští bohové Ásové a Vanové – Thor, Odin, Loki, Týr, Skadi, Frey a další. Pomáhají jim a radí v boji s drakem, ale také vyžadují od vikingských bojovníků přízeň a oběti.

A tak na cestě za drakem nacházejí udatní Vikingové posvátný strom Yggdrasil a bohové je zde vyzývají složit pro ně oslavnou báseň. Aby to však klany neměly tak jednoduché, musí užít bohy určená slova. Báseň je určena jednomu z nejvyšších bohů Odino. Protože se báseň Odino líbila, prozradil jim, že v blízkosti jejich současného tábora je pevnost, kterou hájí půl obří, kteří se na boj s Vikingy nesmírně těší. Půl obří jsou stvoření, co vypadají trochu jako lidé, ale sílu mají obrovskou. Na zádech však mají hrb, který je jejich slabinou. Pokud se podaří trefit se koulí do jejich hrbu, postupně ztratí svoji sílu a klany je dokážou porazit, jenom pozor na jejich zbraně, jediným úderem vyřadí bojovníka na dlouho z boje...

Pevnost byla dobyta, avšak značně poškozena. Je třeba donést stavební materiál a pevnost opravit. Teprve potom se mohou kmeny dát na další cestu za drakem. V lese se stmívá a obrovští pavouci spřádají své sítě. Je třeba se pavoučí sítí propížit tak, abychom je nevzbudili. Každý dotyk s pavučinou může být pro Vikingy životu nebezpečný... Pavučinami jsme zdárně prošli. V černém lese se však objevují skřeti a trollové, kteří útočí na všechno, co se hýbe. Bojí se však světla. A tak si klany poradily a vyrobily louče, kterými zlé skřety odehnaly. Pomalu se rozednívá a Vikingové před sebou vidí obrovskou bažinu. Obejít ji znamená zdržení několika dnů a boj s drakem nelze odkládat. Jejich vesnice je stále v nebezpečí. Dále lze pokračovat pomocí kruhů, které Vikingové kladou pod nohy. Je jich však málo a poslední člen musí dopředu poslat kruh, aby se klany mohly posunovat vpřed...

Při cestě lesem a bažinou postupně došli zásoby potravin, a tak se klany musí vydat na lov. Cestu za masem jim však komplikují predátoři, kteří cítí snadný úlovek. Lov se

však kmenům vydařil, i když nějaké ztráty byly zaznamenány. Kmeny mají v této chvíli dostatek potravy, ale zjevil se nový nepřítel – Loki – a jeho zášť je velká... Zastínil slunce a dál se musí klany přesunovat po hmatu. Navíc se rozpadla pradávna deska, kterou bude nutné složit, jen tak se klany dostanou do bájně hory. Ještě předtím se jim podaří od obchodníka nakoupit zboží, ze kterého klany upečou placku, kterou má rád Haimdal. Právě on, pokud se s chutí nají, je může pustit branou dál do hory. Jídlo je připraveno, nezbyvá než znovu složit desku, jenomže nikdo si nepamatuje, jak vypadá. Skládání dalo klanům hodně práce, nicméně se podařilo a další cesta do hory může pokračovat. Než najdou cestu do hory, navštíví Vikingové Mirakulum v Milovicích, přespí pod širým nebem ve Střevači a zažijí spoustu dalších dobrodružství. Naučí se zacházet s ohněm, nožem, buzolou, provazem a dalším táborovým dovednostem. Vyrobí si kmenovou vlajku a osobní štít, ozdobí si tričko vikingskými motivy.

Nyní už jsou všechny klany v Modré hoře. Už cítí dračí dech a boj je neodkladný. Cesta však není u konce. Před námi je propast a cestu není vidět. Teprve po chvíli si jeden z Vikingů všiml zrcadla u stropu jeskyně. V něm je vidět uzoučká pěšina. Jediný krok mimo však může znamenat katastrofu. Podaří se Vikingům přejít?

Nebezpečnou cestu za drakem překonaly všechny klany úspěšně. Svůj boj vyhrály a zachránily celou svoji vesnici. Budou se moci vrátit do své domoviny někde na severu. Protože však bojovaly statečně, budou ještě od svých bohů odměněni. Každý bojovník obdrží přívěsek s vikingským motivem, DVD a další dárky, jako vzpomínku na letošní letní

tábor. V kuchyni čeká sladká odměna v podobě nanukového dortu, a protože v jeskyni se podařilo najít i poklad plný sladkostí, je v kmenech se o co podělit.

A tak se pomalu končí povídání o našem letošním táboře. Je třeba jen dodat, že příprava byla ze strany vedoucích věnována veliká péče. Úžasný byl také zdravotník, jehož rodištěm je Kanada. Jen jako poznámku – Vikingové Severní Ameriku, tedy i Kanadu, objevili asi pět set let před Kolumbem... Nám vedoucím – letos v táboře bohům – nezbyvá než letošní tábor vyhodnotit a pomalu připravovat příští, který se uskuteční pravděpodobně ve druhé polovině července.

Své postřehy z tábora zapsal Jiří Machula

Zprávy ze základní a mateřské školy

Po letech zahájila škola rok opět se dvěma prvními třídami

Také v naší škole probíhaly během letních prázdnin v jednotlivých budovách úklidové, malířské a údržbářské práce, tak abychom mohli úspěšně zahájit nový školní rok, v závěru prázdnin byla ještě škola připojena k městské kanalizaci. V průběhu přípravného týdne učitelé také vyzdobili a připravili jednotlivé učebny a další školní prostory k slavnostnímu zahájení nového školního roku.

Lednový zápis do 1. třídy napovídal, že od září otevřeme pro prvňáčky znovu pouze jednu první třídu. V následujících týdnech ale rodiče dodatečně do první třídy přihlásili ještě další žáčky, takže jsme po několika letech opět 1. září otevřeli dvě první třídy, které jsou spolu s 2. třídou umístěny v budově u kostela. Pro nové prvňáčky jsme do třídy zakoupili novou, moderní keramickou tabuli.

I pro nový školní rok zůstává provoz školní družiny beze změn – ranní provoz je zachován na 1. stupni i na 2. stupni, kde je zajištěn dozor i pro žáky z pavilonu, od 6.30 do 7.15 hodin. Tuto ranní družinu mohou navštěvovat také žáci, kteří se do školní družiny jinak nepřihlásili. Odpolední družina je umístěna v budově u kostela a v pavilonu od 11.10 hod. do 15.30.

Ve družině mohou žáci vybírat z této nabídky kroužků:

Hra na flétnu: I. oddělení (Ilona Komárková)

Literárně-dramatický: I. oddělení (Ilona Komárková)

Výtvarně-keramický: I. oddělení (Ilona Komárková)

Výtvarný kroužek: II. oddělení (Hana Mlejnecká)

Háčkování: II. oddělení (Hana Mlejnecká)

Flétnička: II. oddělení (Mgr. Dagmar Zachovalová)

V novém školním roce jsou opět zájmové kroužky připraveny i pro žáky základní školy. Mohou vybírat z této nabídky:

Anglický jazyk: I. stupeň (Iva Komárková)

Dramatický: II. stupeň (Iveta Vališková)

Keramika: I. a II. stupeň (Mgr. Iva Pekárková)

Literární kroužek: II. stupeň (PhDr. Ilona Pluhařová)

Paličkování: 3.–9. třída (Mgr. Jana Hladíková)

Šachový kroužek: I. a II. stupeň (Lucie Doktorová)

Tanečně pohybový: I. stupeň (Mgr. Barbora Komárková)

Volejbalový: II. (Iva Komárková)

ZAV: I. a II. stupeň (Zuzana Berná)

Matematický kroužek: II. stupeň (Petra Zelfelová)

Přírodovědný kroužek: II. stupeň (Zahradnická škola – Marcela Boudná)

Logopedie: I. stupeň a MŠ (Jitka Koutníková)

Také v novém školním roce se škola zapojí do některých projektů:

Název	Popis
ŠIK – školní informační kanál	Projekt prevence sociálně patologických jevů prostřednictvím moderní techniky a televizních spotů
Celostátní projekty Šance a Květinový den	Pravidelné celorepublikové projekty zaměřené na zajišťování pomoci handicapovaným spoluobčanům
Recyklohraní	Projekt na podporu třídění a správného nakládání s odpady
Škola za školou	Na portálu společnosti Centre For Modern Education jsou zveřejněny DUMy, které naše škola vytvořila v rámci projektu EU – Peníze do škol.
Já už to znám, umím	Projekt zaměřený na podporu a prohloubení zájmu o technické obory
Dům mladého technika a řemeslníka	Projekt zaměřený na podporu a prohloubení zájmu o technické obory
Ovoce do škol	Projekt ve spolupráci s Ovocentrem Valašské Meziříčí zaměřený na podporu zdravého českého ovoce a zeleniny ve školách
Celostátní projekt Už jsem čtenář – knížka pro prvňáčka	Projekt zaměřený na podporu čtenářské gramotnosti
Program na podporu aktivit v oblasti primární prevence rizikového chování na rok 2014	Projekt směřující k prevenci rizikového chování žáků
Podpora přírodovědného a technického vzdělávání v Královéhradeckém kraji	Projekt zaměřený na podporu přírodovědného a technického vzdělávání – zahradnický obor

Prázdniny skončily a nový školní rok se pomalu rozbíhá. Přejeme nejenom novým prvňáčkům, ale i všem žákům, pedagogům a zaměstnancům školy úspěšný školní rok 2014–2015. Širokou veřejnost zveme na akce, které budeme v průběhu roku realizovat a o kterých vás budeme informovat na našich webových stránkách www.zskopidlno.cz. Zde také najdete samostatné webové stránky tříd:

1. A Námořníci z Kopidlna
1. B U sovičky
2. třídy U žirafky

Vedení ZŠ a MŠ Kopidlno

Prvňáky přišli 1. září do školy pozdravit i starostka Kopidlna Hana Masáková a senátor Josef Tábořský.

Zprávy ze základní a mateřské školy

Zahájení školního roku v prvních třídách ZŠ a MŠ Kopidlno

Slavnostní zahájení školního roku 2014/2015 a přivítání nových žáků proběhlo v kopidlenské základní škole po několika letech opět ve dvou prvních třídách.

Nové prvňáčky sem přišli pozdravit a také jim popřát mnoho úspěchů ve školní práci ředitel školy Mgr. Pavel Berný a také vzácní hosté, starostka města Kopidlno Ing. Hana Masáková a senátor a radní Královéhradeckého kraje Ing. Josef Tábořský. Poté již pokračoval program, který jsme si pro prvňáčky připravili.

Třídní 1. A Mgr. Ivana Pekárková vítala svých 16 prvňáčků tak trochu netradičně „na palubu lodi“, v níž proměnila celou třídu. Nechybělo ani skládání papírových lodiček. Při pasování na člena posádky dostal každý

prvňáček kotvu a mapu pokladů a bylo mu popřáno hodně štěstí na plavbě za vzděláním a dobrodružstvím, jež všechny v prvním školním roce čeká.

Ve třídě 1. B „U sovičky“ zasedlo do lavic také 16 dětí. Žáčky a jejich doprovod přivítala třídní učitelka Mgr. Dagmar Zachovalová. Po úvodních informacích si prvňáčci na koberci zahráli seznamovací hry, při kterých napomáhala plyšová sovička – maskot třídy. Všichni prvňáčci odcházeli domů s úsměvem a odnášeli si „uvítací list do 1. ročníku“, nové sešity a učebnice a kufřík s překvapením.

Všem našim prvňáčkům přejeme hodně úspěchů ve školní práci.

Třídní učitelky 1. tříd

Jako hodnotili své výsledky osmáci při analýze diktátů

Když srovnám 6., 7. a 8. třídu, tak jsem se hodně zlepšila. Hlavně 6. a 8. třída je veliký rozdíl. Třeba 1* jsem v předchozích ročnících na druhém stupni vůbec nedostala, až v tomto ročníku. V 6. třídě jsem dělala stupidní chyby, nad kterými teď kroučím hlavou. Hlavně jsem rychleji myslela, než psala a díky tomu jsem vynechávala písmena. V 7. třídě se to zlepšilo a i ty známky byly o něco lepší. A teď v tohlehle roce je to o moc lepší a jsem se svými známkami spokojenější.

Anna Fantová, 8. třída

V češtině se zlepšuji. Nejvíce mi jde určování druhu významového poměru. Bavilo mě vypravování o knize, na kterou jsme měli skoro tři měsíce. V šesté třídě mi nešla i/y ve vyjmenovaných slovech a velká písmena. Na začátku šestky to bylo hrozné, vůbec nechápu, jak jsem to tak hrozně mohla napsat. V sedmé třídě to bylo výrazně lepší než v šesté. Už jsem nedělala chyby ve vyjmenovaných slovech, ale jen na konci slova. Dělal mi problém, kde se píše mě/mně nebo ě/je. V osmé třídě už dělám jen zbytečné chyby. Známky: 1, 3, 1, 1, 2, 1, 2, 1, 4, 2, 1, 4, 3, 1, 1, 2, 2, 1, 3, 2, 3, 3, 3, 2, 2, 2. Myslím si, že dostanu 2.

Lucie Hubálovská, 8. třída

V šesté třídě jsem měla z diktátu dvojky i trojky. V sedmé třídě jsem měla skoro samé jedničky, jen jednu dvojku. Takže jsem se zlepšila. V osmé třídě mám dvě dvojky, dvě jedničky. Ale z téhle třídy mám největší radost, protože jsem měla jedničky za sebou a jednu bez chyby a druhou sice s chybou, ale i tak. Často jsem měla chybu v i/y.

Aneta Krulichová, 8. třída

V češtině jsem jednou nahoře a jednou dole. Z diktátu jsem dostala dvojku. Dvojka z diktátu je nejlepší známka pro mne. Pořád píši sem místo jsem. Z pravopisu mám nejhůř za 3, ale převládají 2. Nejvíce mne zachraňuje, když mluvím. Známky: 1, 1, 3, 1, 3, 3, 4, 3, 2, 1, 1, 2, 2, 1, 2, 1, 1, 2, 3, 2, 2, 1, 2, 2. Myslím, že dostanu: 2. Analýza diktátů: 6. tř. – 3, 3. 7. tř. – 2, 3, 3, 4. 8. tř. – 3, 3, 2. V diktátech se asi zlepšuji.

Sára Pluhařová, 8. třída

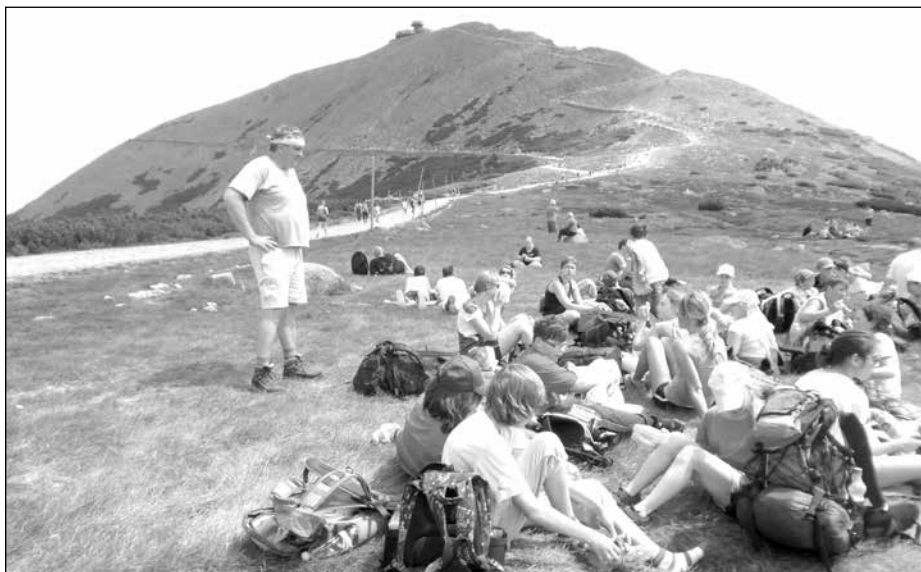
Zprávy ze základní a mateřské školy

Pátá třída se loučila dvoudenním výletem po Krkonoších

Blížil se konec školního roku, který znamenal nejen vysněné prázdniny, ale také poslední týdny našich společně prožitých pěti let. Na konci května nás čekala noc ve škole. Děti tam už spaly podruhé, ale tentokrát kromě stolních a společenských her připravily také bohatou večeři. Rozdělily se do skupinek a každá z nich vymyslela a připravila v kuchyňce jídlo. Na slavnostně vyzdobeném stole jsme pak měli chlebičky, šneky z listového těsta se slaninou, vykrajované kytičky z toustového chleba s pomazánkou a pažitkou, bramborové lupínky, jablečný závin, tiramisu. Každý pronesl přípitek dětským šampusem a pak už se jen hodovalo. Jídlo nám zbylo ještě na snídani a dopolední svačinu. Po umytí nádobí a úklidu kuchyňky jsme šli do parku, kde si děti zahrály na schovávanou. Před spaním jsme se podívali na film RRRrrr!!! Největším zážitkem byl pro všechny dvoudenní výlet do Krkonoš s přespáním na chatě Yetti v Pecí pod Sněžkou. S každou třídou by tenhle výlet nešel uskutečnit. Říká se, že učitel 1. stupně má za svou učitelskou kariéru jen jednu tu nejlepší třídu. Tu jsem asi právě měla. Kamarádkou, hravou, tvořivou a vnímavou. Ideální na bojové podmínky, na prověření vytrvalosti, na dobrodružství.

Na vlakovém nádraží v Kopidlně děti čekaly s batohy, které si musely nosit oba dva dny na zádech. Měly v nich jen ty nejn nutnější věci na přespání, převlečení, jídlo, pití, všechno přesně podle informací, které jsme jim dali. Z Jičína nás autobus dovezl do Špindlerova Mlýna, další na Špindlerovku a pak už jsme celý den chodili. Polední kameny, Polská bouda, bez batohů na Sněžku a zpět, Obřím dolem na Yettici. Celá výprava se přirozeně rozdělila na tři skupinky. Na ty nejrychlejší, kteří chodili s mojí dcerou, pořád na nás museli čekat a které jsem prakticky za celý den skoro neviděla. Pak byli ti středně rychlí, kteří se pohybovali s paní učitelkou Bárou Komárkovou a paní Rančákovou, naší zdravotníce. Náš tým, který chodil se mnou a mým manželem, pořád něco doháněl, všude se na něj čekalo a měl své skalní jedince, kteří nebyli zvyklí chodit po horách. Děti byly obdivuhodné v tom, že i když přišla krize, u některých probíhala téměř celý den, všude došli, a jakmile je čekala nějaká odměna, např. vidina chaty, občerstvení na Výrovce, na všechno špatné zapomněly a rychle se zase přimíchaly k těm vytrvalejším.

Největším zážitkem byla sama Yettice. Je to poslední chata v Obřím dole bez elektřiny, teplé vody, topí se v kamnech, spí se na pryčnách. Děti si vybalily spacáky, brambory a cibule, které celý den nosily. Obsadily místa na spaní, přichystaly čelovky, některé si je už nasadily na hlavu a do večeře hrály hru městečko Palermo (tu hrály ještě každou volnou chvíli ve škole). Zatopili jsme, uvařili polévku, zapekli brambory s uzeninou a cibulí. Po setmění se hrálo na kytaru a zpívalo. Druhý den byl po sni-

dani a úklidu náročnější, protože jsme museli vystoupat Modrým dolem na Výrovku. Bylo velké teplo, šlapali jsme lesní stezkou a také kus po asfaltu, batohy se pronesly a byli jsme už dost unavení. Na Výrovce děti ani neměly chuť na polévku, spíš si dávaly nanuk nebo pití. Cesta do Špindlerova Mlýna vedla sice z kopce, ale byla nekonečně dlouhá a po silnici. Naštěstí jsme stihli plánovaný autobus a v Kopidlně jsme je mohli předat rodičům. Kromě jedné sluníčkem spálených uší výlet proběhl bez úhony.

Většina z dětí byla v Krkonoších poprvé. Některé opustily na dva dny počítač a poprvé někde delší dobu chodily. Víím, že si sice společné zážitky odnesly, ale už zase dlouho chodit nebudou, protože nemají příležitost. Moje poděkování patří nejen mé rodině, bez které by se tenhle výlet neuskutečnil, paní učitelce Komárkové a paní Rančákové, které mi s dětmi pomáhaly, ale i celé třídě. Společně jsme všichni vytvořili pohodový tým a máme na co vzpomínat.

Ivana Podzimková

Jak vnímaly výlet děti:

Do Krkonoš jsme jeli vlakem a potom autobusem. Když jsme tam přijeli, šli jsme do kopce a já myslela, že Yettiho chata je hned pod tím kopcem. Kdepak, výlet teprve začal! Šli jsme asi 8 km a byli jsme u Sněžky. To bylo brutální! Myslela jsem, že mi upadnou nohy. U Sněžky jsme si odpočinuli a potom jsme šli na vrchol a zpátky. Pořád do kopce a z kopce! „Ach jo,“ ječela jsem každou chvíli. Pak jsme šli Obřím dolem na Yettiho chatu. Ráno jsme šli Modrým dolem k Richterovým boudám, na Výrovku, do Svatého Petra a Špindlerova Mlýna. Autobusem jsme jeli domů.

Lucka Konečná

Výlet se mi náramně líbil. Ráno jsem vstal brzy, připravil jsem se a šel na nádraží. Dojeli jsme do Jičína, došli na autobusové nádraží a potom jsme jeli dlouhou cestou do Špindlerova Mlýna a na Špindlerovku. Odtamtud byl velmi dlouhý a těžký výšlap a občas jsme měli krátké přestávky. Viděli jsme polská jezera a také horské potůčky. Došli jsme pod Sněžku, tam jsme si odložili batohy, odpočinuli si a pak jsme šli na Sněžku. Tam nám pan Podzimek říkal, kde je co, a šli jsme si něco koupit do obchodu, co tam byl. Nakonec jsme všichni sešli Sněžku a pokračovali v cestě na Yettici. Tam jsme hráli různé hry, ale nejvíce nás bavila hra městečko Palermo. Večeře bylo moc dobrá a všem moc chutnala. Než jsme šli spát, tak Ivča (dcera paní učitelky Podzimkové) hrála na kytaru a my u toho zpívali. Druhý den jsme vstali odpočatí a šli zase do hor. Cíl naší cesty byl Špindlerův Mlýn a odtamtud autobusem domů.

Martin Lagron

Výlet byl super! Nejdřív to byla nuda, protože jsme jeli autobusem a mně bylo špatně. Jela skoro celá třída i s paní učitelkou, a dokonce jeli i pan Podzimek, paní Rančáková a paní Komárková a ještě někdo! Ája a pak přijela i Ivča, to jsou dcery paní učitelky. Hráli jsme městečko Palermo. To byla bomba! Chata byla trochu z kopce, a tak jsem každou chvíli letěl dolů, když jsme hráli vybíjenou. Pak jsme šli dovnitř a zjistili, že tam žádný Yetti nebydlí, že to je jen pověst. Šopáci spali nahoře. Tak nás pojmenovala Ája, ty rychlé! Byli jsme i na Sněžce. Krásný výhled. Druhý den byl taky úžasný. I když jsme byli ještě víc utahaní, došli jsme v pohodě.

Dan Piroutek

*Zprávy ze základní a mateřské školy***Největším zážitkem bylo sednout si do policejního auta a zapnout houkačku**

V loňském školním roce jsme zažili spousty zábavy, radovánek a her. Naučili jsme se a poznali nové věci, o kterých jsme vás informovali průběžně po celý školní rok. Po výletu do zábavního parku Mirakulum byl náš rozvrh do konce školního roku opravdu nabitý k prasknutí. Zúčastnili jsme se ukázky výcviků dravých ptáků, přijelo k nám „Petrpaslíkovo divadlo“, děti ze základní školy nám uspořádaly dětský den se spoustou soutěží a odměn. V rámci týdne „Dopravní prostředky“ následovala ukázka hasičské techniky, ale také si děti zkusily, jaké to je ocitnout se pod proudem hasičské proudnice. Poté nás navštívila sanitka, kde si děti prohlédly její prostory, vyzkoušely, jaké je ležet na záchranářském lůžku, a spousty zajímavých věcí. Jako poslední v týdnu dopravy nás navštívili policisté se svým vozem. Pro děti bylo největším zážitkem sednout si do policejního auta a zapnout houkačku. Děkujeme všem, kteří se na ukázkách podíleli. Jmenovitě panu Davidu Häuszlerovi, Hynku Konůpkovi, Kateřině Skřivánkové, Ondřeji Živčákovi a npor. Bc. Miroslavu Netíkovi.

Předškoláci, letošní prvňáčci, měli konec školního roku doslova nabitý k prasknutí. Čekala na ně noc strávená ve školce, která se už stala tradicí. Letošní tématem se stala strašidla. Děti, jako každoročně, přišly ve strašidelných maskách a čekala na ně noc plná úkolů a překvapení. Nejprve se vydaly na kopidlenský zámek vysvobodit bílou paní, ale musely se vypořádat s čarodějnici, pirátem, ale především s upíry. Za vysvobození bílé paní dostali truhličku s pokladem a ve školce na ně čekala královská hostina. Vypustili jsme balon štěstí, udělali pyžamovou párty a nakonec zachumlání ve spacácích pustili pohádku na velké plátno jako v kině. Tímto

bychom chtěli poděkovat zahradnické škole Kopidlno za umožnění přístupu do prostor školy, a především žákům zahradnické školy Matěji Šitinovi, Patricii Jindřiškové, Františku Urbanovi, Karolíně Pospíšilové a Romanu Zajíčkovi za ochotu se na akci podílet a za jejich opravdu úžasné herecké vystoupení. Tentýž týden děti vystoupily na zahájení Kopidlenských slavností v místní sokolovně. I přes technické potíže, které postihly konec vystoupení, sklídilo jejich vystoupení veliký úspěch.

Pro veřejnost se v rámci sjezdu rodáků otevřely dveře mateřské školy na celý sobotní den. K vidění byly nejen práce dětí, nově zrekonstruované sociální zařízení, ale i fotografie z předchozích let a návštěvníci mohli prolistovat kroniku. Konec roku jsme již tradičně zakončili vyřazením předškoláků

v KVC a tradiční zahradní slavností. Všechny děti společně zazpívaly a zarecitovaly a s pomocí rodičů si mohly vysoutěžit nějakou tu sladkůstku na rozloučenou se školním rokem.

Loňský rok se nám opravdu vydařil a doufáme, že i ten letošní nebude k zahození, protože i letos se děti mohou těšit nejen na tradiční kroužky, jako je keramika, výtvarný nebo pohybový, ale také angličtina a plavání v areálu Jičín. Máme objednané spousty divadelních přestavení, vymýšlíme akce nejen pro děti, ale i rodiče a veřejnost a spoustu dalších zážitků, o kterých vás budeme samozřejmě informovat na internetových nebo facebookových stránkách. Příjemný start do nového školního roku všem dětem přejí paní učitelky z MŠ Kopidlno.

Zprávy ze základní a mateřské školy

Jak prožívali loňští prvňáci rok se žirafkou

První seznámení prvňáčků s žirafkou proběhlo 2. září 2013, kdy je společně s paní učitelkou přivítala ve škole. Po celý školní rok bedlivě sledovala jejich úspěchy i občasné neúspěchy při výuce. Postupně prvňáčky učila číst, psát a počítat. Jelikož společně s prvňáky udělala kus práce, na konci školního roku jí ztěžkla hlava natolik, že přes hlavní prázdniny proběhla menší oprava našeho třídního maskota.

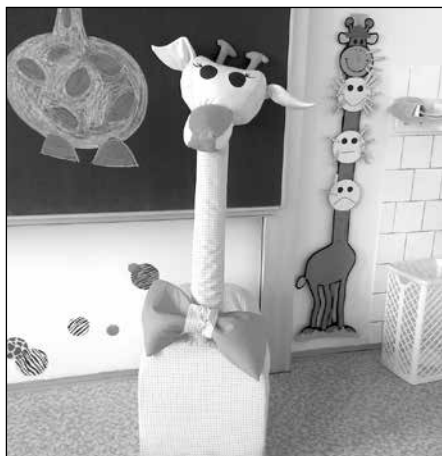
Ve škole však není jen matematika a český jazyk, proto se žirafka rozhodla o pracovních činnostech např. dlabat dýně. Práce to byla úmorná nejenom pro žáky, i paní učitelka měla co dělat, aby všem žákům pomohla, ale výsledné práce na pár týdnů ozdobily vestibul školní budovy. Trochu strachu a slz zažila třída U Žirafky na začátku měsíce prosince, kdy nás navštívilo několik pekelníků s anděly a Mikulášem. Prvňákům se velice líbil druhý projektový den, při kterém žirafce vyprávěli, jaké zvyky dodržují o Vánocích, a na závěr si společně ozdobili ve třídě vánoční stromeček. Před vánočními prázdninami si

všichni užili besídku, během které navzájem ochutnávali cukroví, zpívali koledy a také pod stromečkem našli dáreček – malou dřevěnou žirafku.

Na konci ledna žirafka předala každému žákovi jeho první pololetní vysvědčení. V dalším měsíci se žáci dozvěděli základní informace o zdravé výživě a téměř všichni si do konce školního roku kontrolovali svačiny, zda jedí zdravě. A co myslíte, že dělala žirafka? Na vše bedlivě dohlížela. Další události stojící za zmínku proběhly na konci školního roku, tedy v měsíci červnu. Prvňáci byli v místním KVC pasování na rytíře-čtenáře. Uskutečnilo se první společné focení celé třídy.

Poslední společnou školní akcí byl první školní výlet. Třída U Žirafky se nemohla vydat nikam jinam než do zoo. Putování celým školním rokem tedy zakončili tematicky u žiraf v zoo Liberec. Informace a fotografie ze všech školních akcí mohli rodiče průběžně sledovat na webových stránkách třídy, kde také nalezli domácí úkoly a probrané učivo.

Mgr. Barbora Komárková, tř. učitelka

RECEPTY

Přírodní prostředky
při nachlazeníKořeněná limonáda proti bolesti
v krku

600 ml vody, 2 hřebíčky, 2 kuličky nového koření, kousek celé skořice, šťáva z celého citronu, med

Dáme vařit vodu a koření do hrnce, přikryjeme a 10 minut pomalu vaříme (ne klokotem). Po uvaření scedíme, přidáme lžici medu a šťávu z celého citronu. Pijeme co nejvíce horké.

Mrkvový sirup na kašel

Do většího kastrolu dáme 1/2 litru čerstvé mrkvové šťávy a 4 lžice medu. Za občasného míchání zahustíme do sirupové konzistence, nevaříme. Bereme 1 lžičku 5x denně. Je to starodávny osvědčený recept na kašel a nemoci průdušek.

Nápoj proti kašli

1 hrnek mléka, 1 žloutek, 1 lžička másla, 1 lžice medu. Vše umícháme v teplém mléce a vypijeme.

Máslový čaj

Bolest při polknutí, pálení a škrabání v krku nejlépe zažene tento jednoduchý recept. Uvaříme 250 ml černého čaje, přidáme polévkovou lžici medu a polévkovou lžici másla. Dobře promícháme a ihned vypijeme.

Úporný kašel

Nastrouháme a rozetřeme křen a smícháme s medem. Užíváme ráno nalačno, hodinu po obědě a večer před spaním po čtvrtině jedné kávové lžičky.

Sádlový obklad

Při bolestech v krku si připravíme jednoduchý zábal. Na pruh plátna namažeme tenkou vrstvu vepřového sádla. Na něj nastrouháme trochu muškátového oříšku (aby se vytvořila tenoučká vrstvička). Přikryjeme dalším plátnem. Dáme na krk a ovážeme teplým šátkem. Ráno je po bolesti.

(JaN)

Zprávy ze zahradnické školy

Pohádkové bytosti se usídlily v tělocvičně

Studenti Střední školy zahradnické připravili pro kamarády z Dětského centra Dvůr Králové nad Labem a žáčky běcharské mateřinky a základní školy den plný soutěží.

Areál kopidlenského parku se každoročně díky finanční podpoře Královéhradeckého kraje mění v rámci Dne dětí v pohádkovou říši. Letos však počasí mladým zahradníkům neprálo, a tak se pohádkové postavičky přestěhovaly do školní tělocvičny. Chlapci a děvčata procházeli jednotlivá stanoviště a plnili různé disciplíny. U Křemílka a Vochoomůrky skákali v pytli, indián s indiánkou dohlíželi na správné vybarvování papírových pírek. Ferda Mravenec zase zjišťoval, zda děti umí sestavit puzzle, a vodník sledoval chytání rybiček. Na své si děti přišly i u Večerníčka, kde podle barev rozdělávaly umělohmotná víčka a snažily se mezi nimi najít jedno černé víčko. Chutný oběd v zámecké kuchyni si po dobře vykonané práci zasloužili jak soutěžící, tak i mladí zahradníci.

„S Dětským centrem ve Dvoře Králové nad Labem spolupracujeme už od roku 2000. Chlapci a děvčata, kteří bydlí v domově mládeže, se s malými kamarády pravidelně se-

tkávají. Do Dvora Králové jsme se vypravili začátkem dubna. I když jsme návštěvu plánovali s několikaměsíčním předstihem, počasí nás nezklamalo. Společné odpoledne jsme proto s dětmi trávili na zahradě Dětského centra, přivezli jsme jim dobrůtky a výzdobu na Velikonoce, kterou vytvořili žáci z domova mládeže,“ říká Alena Korábová, vedoucí vychovatelka domova mládeže Střední školy zahradnické Kopidlno.

Dětské centrum sídlí v budově, kterou si nechal v roce 1932 vystavět továrník Deutsch pro svoji rodinu. Majetek rodiny Deutschových byl po válce konfiskován a v roce 1946 zde byl založen dětský domov. V roce 2001 byl do objektu přemístěn kojenecký ústav z Trutnova. V roce 2006 přibýlo oddělení pro matky s dětmi a oddělení pro děti vyžadující okamžitou pomoc. Dětské centrum poskytuje stálou zdravotní a výchovnou péči dětem převážně od 0 do 3 let. „Ze zdravotních nebo sociálních důvodů se zde staráme také o děti do předškolního věku. Přijímáme nejen zdravé děti, ale i mentálně a zdravotně postižené,“ přibližuje ředitelka Dětského centra Zdeňka Malá.

Na zahradnické škole se od září učí rybáři, jako jediní v kraji

První září letošního roku je pro Střední školu zahradnickou v Kopidlně vpravdě přelomovým. Do jejích lavic totiž zasedli první budoucí rybáři. Kopidlenská škola je jedinou školou v Královéhradeckém kraji, ve které se čtyřletý maturitní obor rybářství začal vyučovat. První rok čeká na žáky především řada všeobecně vzdělávacích předmětů včetně jazyků, fyziky nebo chemie, z odborných předmětů pak hydrobiologie a hydrochemie. A samozřejmě také praxe. V dalších letech přibudou především odborné předměty jako rybníkářství, pstruhařství, zpracování ryb, ale i chov vodní drůbeže, myslivost nebo akvaristika.

Absolventi oboru se uplatní v podnicích rybářské prvovýroby, v místních organizacích rybářských svazů nebo v profesích týkajících se vodního hospodářství či ochrany životního prostředí, ve službách, při obchodní činnosti. Po úspěšném ukončení vzdělávacího programu a složení maturitní zkoušky může žák pokračovat v dalším studiu na vyšších nebo vysokých školách především zemědělského, ekologického a přírodovědeckého zaměření, ale i dalších oborů.

Jsmo přesvědčení, že s rybníkem a rybářskými sádkami v sousedství máme pro výuku tohoto oboru jedinečné podmínky a dokážeme je ve prospěch našich žáků využít.

Přejeme našim mladým rybářům úspěšné vykoření do studia! Petrův zdar!

Ing. Ludmila Šulcová, pedagogická zástupkyně ředitelky Střední školy zahradnické Kopidlno

*Zprávy ze zahradnické školy***Spolupráce kopidlenských zahradníků s Parkem miniatur v polských Kowarech zahájena**

První modely architektonických památek z Jelenohorského regionu (polská strana Krkonoš) si návštěvníci prohlédli už před jednácti lety. „Nejsem zahradník a nikdy u mě nepracoval žádný profesionál z tohoto oboru. O zeleň jsem se staral se svými zaměstnanci sám. Před dvěma lety jsem začal uvažovat o tom, že péči o vegetaci by bylo dobré svěřit do rukou odborníků. V dubnu jsem se proto prostřednictvím svých českých přátel obrátil na Střední školu zahradnickou v Kopidlně,“ říká Marian Piasecki, tvůrce a majitel Parku miniatur v Kowarech.

Před prázdninami se zástupci Střední školy zahradnické Kopidlna vydali do Kowar. Prohlédli si expozici a pohovořili o vzájemné spolupráci. První práce začaly už v červenci a srpnu. Přiblížil nám je Roman Zajíček, žák 3. ročníku studijního oboru zahradnictví.

„S Matějem Šitinou (3. ročník studijního oboru zahradnictví) jsme téměř celé prázdniny prožili v Polsku. Kromě provázení českých návštěvníků po Parku miniatur jsme se věnovali i zeleni. Pan Piasecki nás dovedl k modelu hradu Chojnik (miniatura hradu, který se nachází asi 20 km od Harrachova) a ukázal nám místo, kde by se mělo začít. Do plánů jsme zakreslovali dřeviny a sepsali si seznam keřů a stromů, které budeme potřebovat. Pak jsme se pustili do práce „na Chojniku“. Při prořezávání dřevin jsme museli dávat obrovský pozor, abychom nepoškodili miniaturu. Vytahali jsme kořeny, srovnali terén, položili na něj textilie a začali s rozmísťováním keřů v květináčích, které jsme předtím koupili v zahradnictví. Nebylo to vůbec jednoduché, protože každý z nás to chtěl jinak. Po dvou hodinách jsme našli kompromis. Následovalo osazování, pokládka mulčovací kůry a větších kamenů, ze kterých jsme vytvářeli různé obrazy.“

Zásluhou kopidlenských zahradníků se nové keře objevily také u Sněžky, zámku Czocha a největší miniatury – zámku Książ.

Kopidlensští zahradníci se změnilí v průvodce

Roman Zajíček a Matěj Šitina, žáci Střední školy zahradnické Kopidlna (studijní obor zahradnictví), provázeli návštěvníky v Parku miniatur památek Dolního Slezska v polských Kowarech.

S více než čtyřmi desítkami exponátů seznamovali letošní léto české hosty zahradníci. „Naučili jsme se zajímavosti o památkách Dolního Slezska, jejichž zmenšeniny jsou vystaveny v parku. Naučili jsme se také historii dvou českých zámků – Vrchlabí a Jilemnice. Miniatury těchto staveb jsou

umístěny na čestném místě vedle modelu kowarské radnice. Tato práce byla pro nás obrovská zkušenost,“ vzpomíná Matěj Šitina, žák 3. ročníku studijního oboru zahradnictví.

Zmenšeniny světských a církevních staveb si ročně prohlédne kolem tří set tisíc návštěvníků. „Přijíždějí k nám především z Polska, ale jsme rádi, že díky českým průvodcům k nám nachází cestu čím dál více Čechů. Loni jich bylo skoro třicet tisíc,“ doplňuje Marian Piasecki, tvůrce a majitel Parku miniatur památek Dolního Slezska v Kowarech.

Zprávy ze zahradnické školy

Kurzy pro tvorbu a správu zeleně a floristické kurzy

Červnový kurz byl zaměřen na netradiční materiály v sadovnické kompozici, v červenci se dospělí naučili vytvářet letní kytice a prakticky se seznamovali se svatební floristikou. Letní kurzy nám přiblížila Hana Hladíková, učitelka Střední školy zahradnické Kopidlno.

Netradiční materiály v sadovnické kompozici

Účastníci se seznámili s uplatněním netradičních materiálů v zahradě nejen teoreticky, ale také prakticky. Konkrétně se věnovali tématu použití gabionů. V parku před tělocvičnou si stavbu sami vyzkoušeli. K dispozici měli kámen a kovové konstrukce. Jak se jim vedlo, vidíte na fotografii.

Letní kytice

Foto: archiv SZaŠ Kopidlno

Kurz byl dvoudenní, v pátek se uskutečnila teoretická část zaměřená na základní úpravu rostlinného materiálu, rozdělení kytic, techniky používané pro tento typ vazby a základní pravidla vázání kytic a kladení stonků v kytici. Názorná ukázka proběhla nejprve s umělými květinami. Účastníci si prakticky tuto vazbu vyzkoušeli a pak vázali kulatou vegetativní kytici ze živých rostlin a přírodních materiálů. Druhý den tvořili kytici vázanou do oblouku, pro kterou si sami vyrobili konstrukci z přírodních materiálů. Nechyběla ani paralelní kytice s jinou technikou kladení stonků v kytici. V závěru kurzu lektorka předvedla několik možností úpravy a přízdoby jednoho květu.

Svatební floristika

Obsahem dvoudenního kurzu bylo vytváření různých druhů svatebních dekorací. Účastníci pracovali zpočátku s umělými květinami, kde si vyzkoušeli základní kladení stonků v kytici. Při vytváření jednoduché kulaté svatební kytice ze živého materiálu už používali základní vazačské techniky.

Druhý den lektor předvedl jednotlivou dekoraci a účastníci potom sami výrobek vyráběli. Nejpracnější květinovou dekorací byla určitě svatební převíslá kytice.

Projekt s názvem „Kurzy pro tvorbu a správu zeleně a floristické kurzy“ získala Střední škola zahradnická Kopidlno v rámci grantu – Podpora nabídky dalšího vzdělávání v Královéhradeckém kraji Operačního programu vzdělávání pro konkurenceschopnost.

Kopidlenský kvítek s mnoha novinkami

Mezinárodní soutěž žáků středních škol je od letošního roku Mistrovstvím České republiky v zahradnickém oboru. Píseň Zdeňka Svěráka a Jaroslava Uhlíře „Zalévám květiny“ se stává znělkou Kopidlenského kvítku. Ze zámeckých místností na nás dýchne plesová atmosféra.

Žáci a učni zahradnických škol každoročně soupeří ve výsadbě rostlin, řízkování, roubování, poznávání rostlinného materiálu, vazbě květin a aranžování floristických kompozic. Význam soutěže přesahuje region, zejména pro návaznost na projekt České ručičky, který je přehlídkou odborných dovedností žáků středních škol. Díky těmto vazbám bude Kopidlenský kvítek oficiálním Mistrovstvím České republiky v zahradnickém oboru. Soutěž pravidelně podporuje Královéhradecký kraj a Ministerstvo zemědělství ČR, Asociace zahradnických společností, Svaz květinářů a floristů ČR. Nad prvním ročníkem zahradnického mistrovství převzal záštitu také ministr zemědělství ČR Marian Jurečka.

A to ještě není z novinek letošního Kvítku všechno. Mezinárodní soutěž má i svoji znělkou. Jedná se o píseň Zdeňka Svěráka a Jaroslava Uhlíře „Zalévám květiny“. Zdeňek Svěrák, který prožil dva roky v Kopidlně, je velice rád, že jsme si tuto skladbu vybrali. Dostali jsme souhlas používat ji nejen pro potřeby Kopidlenského kvítku, ale také při propagaci školy.

Kopidlenský kvítek není jen soutěž středních zahradnických škol a výstava. V přírodovědných znalostech a dovednostech bojují i žáci základních a speciálních škol. „Vzhledem k tomu, že od září jsme otevřeli studijní obor rybářství, přidáme ke Kopidlenskému kvítku i Kopidlenského kapříka,“ říká Milena Bělecká, zástupkyně ředitelky pro odborný výcvik ze zahradnické školy.

Tématem výstavy na kopidlenském zámku jsou plesy. Návštěvníci se mohou těšit na zahradnický, rybářský, včelařský, myslivecký, hasičský a maškarní. Nechybí výstava jablek a v informačním centru školy se dozvědí nejen informace o škole, jejích aktivitách, mj. ale také o zahájené spolupráci s Parkem miniatur památek Dolního Slezska v Kowarech (Polsko). Majitel a tvůrce parku pan Marian Piasecki přiveze zmenšeninu jilemnického zámku, který reprezentuje architektonické památky na české straně Krkonoše.

Ing. Lenka Nosková,
ředitelka Střední školy zahradnické Kopidlno

Zprávy ze zahradnické školy

Rubriku připravuje Jana Tauchmanová

Stovky návštěvníků obdivovaly vazby kopidlenských zahradníků

Jakub Svoboda a Karolína Pospíšilová reprezentovali školu na třídní zahradnické výstavě Svět květin v Trutnově.

Bylo nám přiděleno místo kousek od skladu, což bylo fajn, protože jsme pro zeleň nemuseli daleko. Nejdříve jsme si postavili stánek, rozmístili stoly, vybalili materiál a pustili se do práce. Někteří návštěvníci si naše exponáty i fotografovali. Třetí výstavní den jsme si pro

sebe pojmenovali „Den absolventů zahradnické školy Kopidlno“. Mezi několika stovkami návštěvníků se našlo několik desítek těch, kteří u nás studovali. S nostalgií a slzami na krajíčku vzpomínali na zahradnickou školu v Kopidlně.

*Karolína Pospíšilová,
studijní obor zahradnictví (4. ročník)*

Moje pocity z výstavy Svět květin jsou velmi dobré. Návštěvníci se zajímali o naši ško-

lu a chtěli vědět plno informací. Předváděli jsme, co se na škole učíme, vyprávěli o tom, co se nám líbí, a nechyběly ani naše zážitky ze studia. Ke stánku zavítalo i hodně pamětníků, kteří vzpomínali na svá studentská léta v Kopidlně a často nás svými příběhy a historkami pobavili.

*Jakub Svoboda,
nástavbové studium zahradnictví (1. ročník)*

Tvořivá dílnička
v pohádkovém Jičíně

Téma letošního festivalu znělo „Pelíšek, pelíšky a pelášení“. Vymysleli jsme pro děti zábavnou dílničku. Vytvářela se malá hnízdečka s ptáčkem, která v pohodě zvládnou, protože nebyla těžká. Naš stánek zdobil roll-up zahradnické školy a propagace Parku miniatur památek Dolního Slezska v Kowarech, v němž zahájila škola revitalizaci zeleně. V Jičíně – městě pohádky se nám moc líbilo.

Matěj Šitina, Roman Zajíček a Vendula Dadoková (3. ročník, studijní obor zahradnictví)

Revitalizace zámeckého parku Kopidlno

V dubnu letošního roku začala v Kopidlně revitalizace zámeckého parku. Jedná se o plánovanou a dlouho připravovanou akci. Jejím počátečním impulsem byl problematický zdravotní stav stromů, jejich padání a lámání. Vzhledem k tomu, že je park intenzivně využíván ke studijním účelům Střední školou zahradnickou Kopidlno a zároveň je přístupný veřejnosti, bylo nutné situaci řešit.

Po získání příslibu finančních prostředků (2,3 mil. Kč) bylo vyhlášeno výběrové řízení na realizaci akce, které vyhrála firma Petr Vykut – zahradní služby.

V současné době je revitalizace zhruba dokončena. Bylo vykáceno 130 stromů, převážně nebezpečných, náletových a nemocných. Staré stromy, které byly v parku ponechány, byly ošetřeny a zajištěny vazbou a v průběhu dubna–června byly do volných prostor provedeny nové výsadby stromů a keřů. Všechny druhy vykácených stromů a keřů byly nahrazeny a sortiment byl ještě rozšířen. Poslední srpnový pátek proběhlo předání parku.

*Bc. Jiří Šourek,
učitel Střední školy zahradnické Kopidlno*

Mariánská zahrada oslavila deset let

Mariánská zahrada slaví své desíleté jubileum. Je na místě k tomuto významnému výročí blahopřát. Jenomže málokdo z nás si uvědomí, že Mariánská zahrada není jenom svazek obcí, které společně chtějí něco udělat, aby se nám na tomhle kousku země žilo lépe.

Podívejme se společně na Mariánskou zahradu ze tří pohledů, tak jak ji vidí či viděli ti, kteří mají asi největší podíl na jejím založení, pánové Ing. František Obitko, Mgr. Jaromír Gottlieb a PhDr. Čestmír Jung. Právě oni vidí naše území jako zahradu, krásnou, milou, kde lze odpočívat, a zároveň, když se člověk pozorně dívá a přemýšlí, také protkanou významnými prvky krajiny a památek. Mariánská zahrada vznikla na území panství Schliků a svůj nynější název nosí pouze několik málo let.

Pohled první na Mariánskou zahradu – barokní komponovaná krajina

Mariánská zahrada se nachází jižně od Jičína směrem ke Kopidlnu. Rozloha celého území je přibližně sto padesát kilometrů čtverečných. Jejím nejvyšším místem je velišský hřbet se dvěma vrcholy – Velišem a Loretou. Nejvýznamnějšími řekami či říčkami jsou Cidlina, Mrlina a Bystřice. Příznivé klimatické podmínky a úrodná půda s dostatkem vody v potocích daly společně možnost osídlit území již v 6. tisíciletí před naším letopočtem. Na Kopidlensku a Libáňsku se našly významné archeologické nálezy z 1.–3. století našeho letopočtu a na území máme vskutku ojedinělou památku – pravěké sídliště – Češovské valy. Současné sídelní útvary začaly vznikat ve středověku asi v 8. století. Jako první jsou v historických pramenech popsány obce Dětenice a Veliš, které pocházejí z 11. a 12. století. Vznik dalších obcí se datuje zejména do 14.–16. století. Vliv na tvorbě sídelních útvarů a jejich urbanistickém uspořádání měly šlechtické rody Vartenberků, Trčků či Smiřických. Na krátkou dobu byl vlastníkem panství také Albrecht

z Valdštejna, který spojil na krátký čas území současných Mariánské zahrady a Valdštejské zahrady. Po jeho smrti se tato dvě území oddělují natrvalo. Významným vlastníkem se stává rod Schliků. Nejvýznamnějším místem se měla po rozboření hradu Veliš stát Loreta. Dalšími dominantami se staly zámek ve Vokšicích a zámek v Jičíněvsi. V jižní části území v té době již stojí zámecká sídla Kopidlna a Staré Hradky. Schlikové dali výstavbě území smysl a řád. Pan Mgr. Gottlieb vzpomíná na vyprávění kopidlenského pana učitele Františka Čapka, kterému zase jeho učitel v hodině vlastivědy říkával, že z jičíněveského zámku se dívá na kopidlenský přes Bartoušov a Pševos. A opravdu, když se podíváte do mapy, obě vesnice mezi zámky leží v přímce. A takových příkladů je na území Mariánské zahrady více. I proto se můžeme dívat na území Mariánské zahrady jako na barokní komponovanou krajinu.

Druhý pohled na Mariánskou zahradu – dobrovolný svazek obcí

Hlavním iniciátorem vzniku dobrovolného svazku obcí byl někdejší starosta Dolního Lochova Ing. František Obitko, který věnoval dva roky svého života přesvědčování starostů a zastupitelů v regionu o potřebě založit takový svazek obcí. V únoru 2004 se konala ustavující schůzka, na které byly schváleny stanovy. V červenci byl založen svazek obcí Mariánská zahrada, do kterého vstoupilo čtrnáct obcí. V říjnu, jako patnácté v pořadí, vstoupilo do svazku Kopidlna. V současné době sdružuje svazek 31 obcí a v jeho čele je starostka obce Bukvice paní Eliška Formanová.

Třetí pohled na Mariánskou zahradu – území vhodné pro turistiku

U zrodu myšlenky využít potenciálu území pro cestovní ruch byl PhDr. Čestmír Jung. Svazek obcí nechal vypracovat marketingovou studii o možnostech rozvoje cestovního ruchu v daném území, které je zajímavou, leč méně navštěvovanou součástí turistického regionu Český ráj. Cílem svazku je, aby oblast cestovního ruchu napomohla rozvoji celého území. Svazek obcí má odhodlání v rámci možností návštěvníkům regionu nabídnout zajímavé propagační materiály a podílet se na projektech zaměřených na rozvoj cestovního ruchu. Tato činnost souvisí také s péčí o kulturní a přírodní památky a zajímavosti, s péčí o vzhled obcí a podporou při pořádání kulturních, sportovních a společenských akcí.

Oslavy 10. výročí založení svazku obcí Mariánská zahrada se uskutečnily ve Veliši 19. července. V rámci bohatého celodenního programu vystoupili Šárka Rezková, Kamil Emanuel Gott, František Nedvěd mladší, Heidi Janků a další. Součástí programu bylo také křtění publikace „Mariánská zahrada v našem čase“. Ta by měla být v dohledné době k dispozici i v našem kulturním a vzdělávacím centru.

Jiří Machula

Přijďte na besedu Tomáše Cikrta o bezpečném užívání léků

Dne 13. 10. 2014 od 17 hodin se uskuteční v knihovně Kopidlno beseda na téma Příběhy léků.

Státní ústav pro kontrolu léčiv vydal v roce 2012 publikaci Příběhy léků, autora Tomáše Cikrta. Kromě tištěných výtisků je publikace dostupná také v elektronické podobě na webových stránkách Ústavu, kde si ji stáhlo již více než 6.000 návštěvníků (www.olecich.cz/kniha-pribehy-leku).

Ústav na základě pozitivního ohlasu na publikaci, spolu s autorem a ve spolupráci s lékárníky, připravil besedu. Samotná beseda se však netýká pouze zmíněné publikace. Obecně lze akci nazvat veřejnou diskusí o bezpečném užívání léků, a proto byl přizván lékárník z praxe PharmDr. Jaroslav Holec.

Program besedy je následující

Krátké vstupy:

- Úvodní slovo autora knihy o správném zacházení s léky
- Vystoupení místního lékárníka na téma role jeho profese v bezpečnosti léků
- Představení knihy Příběhy léků autorem

Diskuze s publikem s důrazem na témata:

- Jak mohou pacienti ovlivnit bezpečnost své farmakoterapie
- Na co se mohou ptát lékaře a lékárníka a jak s nimi spolupracovat
- Nejčastější důvody, proč lidé berou špatně léky
- Jak se hlásí nežádoucí účinky
- Specifika seniorů – na co si dávat pozor

Děti si vyzkouší povolání knihovníka při Týdnu knihoven v Kopidlně

V letošním roce proběhne ve dnech 6.–12. října již 18. ročník Týdne knihoven. Tuto celostátní akci vyhláší Svaz knihovníků a informačních pracovníků (SKIP). Pozornost letošního ročníku bude upřena především na knihovny českých muzeí.

K celostátní akci Týden knihoven se připojí i knihovna v Kopidlně. V rámci této tradiční akce jsme připravili bohatou škálu aktivit. Tak jako v předcházejících letech opět proběhne oblíbená „Provázkiada“, do které se zapojí všichni žáci naší základní školy, výstava knih Ondřeje Sekory (115. výročí narození), kvízy a soutěže pro děti, vyhlášíme na celý týden „čtenářskou amnestii“ (čtenáři, kteří mají dlouhodobě vypůjčené knihy, je mohou vrátit bez placení poplatku z prodlení), po celý týden budou dny otevřených dveří v KVC. Připravili jsme besedu pro 4. a 5. ročník ZŠ se spisovatelkou Petrou Braunovou a pro vyšší stupeň ZŠ besedu s Jiřím Plachým na téma „Legionáři z Kopidlna a okolí“. S družinou ZŠ

proběhne projekt „Staň se knihovníkem“, kdy si každý žák vyzkouší povolání knihovníka. Pro MŠ knihovnice připravila besedu na téma „Seznam se s knihovnou“ spojenou s četbou klasické české pohádky. (rk)

Hlučná samota a Země bledulek v knihovně

Knihovna Kopidlno získala z grantu od Moravské zemské knihovny publikaci k 100. výročí narození Bohumila Hrabala Hlučná samota. Publikace je unikátní obrazová kronika života a díla jednoho z nejčtenějších českých spisovatelů s podtitulem Sto let Bohumila Hrabala a představuje jedinečný výbor autentických dokumentů a fotografií, ukázek korespondence, původních neupravených strojopisů básní, povídek a románů. Svazek přináší doklady o komunistických cenzorských praktikách, reprodukce nakladatelských smluv a lektorských posudků, odborné a čtenářské ohlasy, kritiky i komentáře.

Další nabízenou knihou pro čtenáře je kniha autorky Ilony Pluhařové Země bledulek. Ilona Pluhařová je autorka již dvou úspěšných dětských knih O skřítku Stulíkovi a Stulík a Silenka, je členkou redakční rady Kopidlenských listů a učitelkou v kopidlenské základní škole.

Knih Země bledulek přináší příběhy dětí, jež onemocněly chorobou krve a léčí se na hematologickém oddělení nejmenované fakultní nemocnice. Do stat vážnou nemoc je sice otrava, jak uvádí obálka knihy, ale i v nemocnici se dají zažít zajímavé věci.

I přes závažné téma stojí za to si knihu přečíst, protože přináší zcela jiný úhel pohledu na svět nemocných dětí.

Výše uvedené knihy je možno si zapůjčit v knihovně Kopidlno v půjčovných hodinách. (rk)

Městské informační centrum v budově KVC

Kulturní a vzdělávací centrum Kopidlno slouží o turistické sezóně jako městské informační centrum. K dispozici jsou zdarma Turistické noviny, mapy, tipy na výlety, prospekty hradů a zámků, program divadla hradu Kost, mapa Svatojiřského lesa, zajímavosti z Českého ráje, Královéhradeckého kraje a mnoho dalších materiálů. Pro návštěvníky MIC je k dispozici zdarma PC s přístupem na internet. (rh)

Naučte se číst dvakrát efektivněji

Zajímá vás možnost naučit se rychle číst? Potřebujete zvládnout množství textu v co nejkratší době? V knihovně je pro vás připravený bezplatný on-line kurz rychlého čtení. Knihovna Kopidlno se zapojila do projektu Rozečti se – on-line výuka rychlého čtení zdarma. V půjčovně knihovny je přístup do kurzu na dvou počítačích. (rk)

Vladimír Hochman v Kopidlně

Kulturní a vzdělávací centrum a knihovna Kopidlno si vás dovolu- jí pozvat na vernisáž výstavy obrazů Vladimíra Hochmana „Retrospektiva Vladimíra Hochmana“ – průřez tvorbou tohoto umělce. Uskuteční se 27. 9. 2014 od 16.00 hodin. Hostem vernisáže bude pražský umělec Vlastimil Brůček Plamínek, který rovněž vystaví své obrazy s léčebným kódem. (rh)

Malířka Radka Kuželová vystavovala v Kopidlně

Dne 14. 6. 2014 byla slavnostně zahájena vernisáž výstava obrazů malířky Radky Kuželové. Pozvání přijala herečka Veronika Jeníková, která se ujala úvodního slova. Obrazy byly na malé scéně KVC vystaveny do konce měsíce července.

Radka Kuželová v současné době žije v Praze, jejím oblíbeným žánrem je impre-

sionismus a exprese, studovala také hyperrealistickou malbu. Významná je její práce na zámku Svojšice, kde vytvořila sérii léčitelských obrazů pro duševně postižené. Zaujímá pro ni byla také spolupráce na projektu Pohádkové království v Praze na Jarově, kde působila jako hlavní výtvarník při tvorbě pohádkových figur a přírodních scénérií. (rh)

Koncert, který vás zavede do Francie...

Kulturní a vzdělávací centrum Kopidlna si vás dovoluje pozvat na koncert hudebního seskupení Loutna. Malou scénu KVC rozezní zvuk akordeonu a loutny v rytmech starých francouzských písní. Koncert se uskuteční 11. 10. 2014 od 17.00 hodin. Vstupné dobrovolné. Zajištěno malé občerstvení. (rh)

O šmejdy nebyl zájem

Dne 3. 9. 2014 se měla konat beseda v Kulturně vzdělávacím centru v Kopidlně na téma „šmejdi“. Toto téma mělo objasnit občanům, co se skrývá za předváděcími akcemi nejen pro seniory. Bohužel kvůli neúčasti občanů se seminář neuskutečnil.

V rámci semináře se svými příspěvky měl vystoupit zástupce České obchodní inspekce Ing. Marek Novák. Záměrem akce bylo reagovat na aktuální téma, kdy ze strany prodejců dochází k nekalým obchodním praktikám, zejména u ohrožené skupiny seniorů. Seminář měl přispět k lepší informovanosti seniorů, seznámit je s jejich právy, která v rámci platného zákoníku mají, a poradit jim, jak se chovat v případě, že se ocitnou v situaci, kdy budou čelit manipulaci a klamavé reklamě. V případě zájmu by se akce uskutečnila v jiném termínu. (rh)

KDYŽ SE ZASTAVÍ ČAS... Po dvou týdnech, kdy se mohlo říci, že se na městském úřadě zastavil čas, byly 3. září opraveny hodiny umístěné na budově úřadu. Opravu prováděla odborná firma a dobu jejího provedení bohužel nebylo možno ovlivnit. (kl)

Na zřízení železniční zastávky čekali lidé v Mlýnci až do roku 1912

O mlýnecké vlakové zastávce na trati z Jičína do Nymburka jsme psali v Kopidlenských listech č. 3 v roce 2008. Údaje v článku vycházely ze záznamu v obecní kronice. Mezitím se nám podařilo v Okresním archivu v Jičíně objevit dvě kroniky mlýnecké školy, kde zrod zastávky popisuje velmi podrobně správce školy p. Josef Věchet. Jeho záznam doplňuje a na některých místech opravuje záznam uvedený v obecní kronice. Pro zajímavost ho zveřejňujeme v plném rozsahu.

Ač vedla železniční trať státních drah v blízkosti Mlýnce, přece museli místní občané na zřízení zastávky čekat až do roku 1912. Ač byla trať otevřena již v roce 1881 a provoz na ní byl zahájen 15. listopadu tohoto roku, měli mlýnečtí jedinou možnost, chtěli-li cestovat vlakem: Dojít si na stanici v Kopidlně, nebo na druhou stranu, do Rožďalovic.

Na základě usnesení obecního zastupitelstva dne 10. března 1909 byla toho roku ředitelství výsadní společnosti Státní dráhy rakousko-uherské ve Vídni podána žádost o zřízení osobní zastávky na trati u Mlýnce na 21,8 km odůvodněná tím, že vzdálenost mezi Kopidlnem a Rožďalovicemi je největší mezi dvěma zastávkami na trati z Nymburka do Jičína, a to celých 8 km. Obec Mlýnec se zavázala poskytnout k zřízení zastávky svůj pozemek na peron zdarma a uhradit prostředky na jeho zhotovení, stejně tak i postavení kryté čekárny. Žádost sestavil správce školy, učitel Josef Věchet, který též osobně na ní zařídil podpisy okolních obcí, místních korporací i jednotlivců. Žádost podepsalo celé obecní zastupitelstvo, školská rada a správa školy, vodní družstvo, hospodářská a lesní správa t. č. hraběte Šlika, duchovní úřad v Kopidlně, okresní výbor v Libáni, obecní úřady v Budčevsi, Nečase, Bříství a Křešicích, Společitel a záložní spolek z Budčevsi. V žádosti byl

Zastávka v sedmdesátých letech.

uveden počet obyvatel v Mlýnci i v sousedních obcích, žádajících o zřízení zastávky. Žádost byla odeslána dne 15. září 1909. O pomoc byl požádán poslanec p. Bohumil Bradáč, aby na příslušných místech působil k jejímu rychlému vyřízení.

Až v lednu 1912 si konečně ředitelství státních drah ve Vídni vyžádalo 2500 K (korun) k pokrytí nákladů spojených se zřízením zastávky. Hlemýždím krokem se pak táhlo postavení 80 metrového peronu, zábradlí kolem něho, postavení jedné, později ještě druhé svítilny a nápisu s pojmenováním zastávky Mlýnice-Mlejnetz. Dále bylo provedeno upravení a rozšíření přejezdu přes koleje. Na postavení kryté čekárny se přitom nějak zapomnělo. Proto musela být obcí sepsána nová žádost a dále se čekalo, až bude podle přiložených nákrešů konečně schválena a následovně postavena.

Po dlouhém a netrpělivém očekávání mlejneckých občanů byla zastávka pro všechny dosud bez zastávky projíždějícími osobními vlaky otevřena dne 15. srpna 1912. Prvním

vlakem, který zde zastavil, byl vlak od Nymburka s příjezdem v 5hodin 48minut ráno a nastoupilo do něj v nově otevřené zastávce 9 osob, z nich většina cestovala do Kopidlna, ale někteří do Jičína i dále. Celkem se během prvního dne odbavilo na mlýnecké zastávce 43 osob. Zřízení vlakové zastávky ve Mlýnci vřele podporoval p. Antonín Adelberg, inspektor pro údržbu trati z Jičína. K dobrému příchodu k obcím na zastávku postavila obec prodloužení dosavadní obecní silnice od okresní silnice z Kopidlna do Rožďalovic, úpravou dále od obce k zastávce v délce 350 m, v nákladech 3315 K 93 h.

Původní zastávka sloužila cestujícím celých 80 let a byla zbořena v roce 2000.

Zároveň byla v tomto stejném roce nahrazena dřevěnou čekárnou. Původní domek zastávky byl skutečnou raritou nejen na trati mezi Nymburkem a Jičínem. Na půdorysu 5x5 metrů byla otevřená veranda a služební místnost pro závoráře s nepretřížitým prodejem jízdenek. Dále malá čekárnička, kam se v případě nepohody na dvě proti sobě stojící lavice vešlo 10 sedících cestujících. A bylo tam ještě místo pro skříň na oblečení obsluhy, záchranné lůžko a hasicí přístroj.

„Domeček“ byl vytápěný malými kamínky ze služebny a čekárnou vedla pouze roura, v době mrazů rozžhavená do červena.

Ve služebně se během týdne střídali čtyři pracovníci, kteří obsluhovali ještě v 70. letech celkem čtyři závory, samozřejmě ručně.

Pro obec byla a dosud je dráha jediným dopravním spojením s okolními místy. Proto byla a je dosud využívána dětmi pro každodenní cesty do školy v Kopidlně, staršími lidmi za nákupem a lékařem, většinou obyvatel za prací do širokého okolí.

Oldřich Suchoradský

Původní železniční zastávka v Mlýnci.

Zastávka dnes.

Sjezd rodáků v Drahorazi v roce 1946, odhalení pamětní desky a hasičský sjezd (2. část)

Druhý den sjezdu rodáků byl věnován sjezdu okresní hasičské jednoty a pietnímu aktu odhalení pamětní desky bývalému starostovi Josefu Haklovi, který zemřel v Terezíně na konci 2. světové války. V neděli 7. července se místní občané, hasiči, rodáci a další hosté a návštěvníci v průvodu odebrali k domku vdovy Julie Haklové čp. 5, na kterém už byla instalovaná nová, prozatím československou státní vlajkou zakrytá pamětní deska. Přítomné nejprve pozdravil předseda MNV Emil Straka několika slovy o významu památky Josefa Hakla a poté měla v podání pěveckého sboru zaznít známá píseň *Čechy krásné, Čechy mé*, složená skladatelem Josefem Leopoldem Zvonarem na slova básně Václava Jaromíra Picka. K tomu účelu sem bylo přineseno z protějščího hostince harmonium, ke kterému zasedl Josef Straka. Pěvecký sbor řídil jeho syn Josef Václav. Poté se ujal slova zdejší řídící učitel a Haklův spoluvězeň z Terezína František Fejfar, který pronesl slavnostní řeč k osobnosti Josefa Hakla a jeho oběti u odhalené pamětní desky. U příležitosti prvního výročí konce 2. světové války byl Václavem Strakou (synem) z Čáslavi vzpomenut také další z politických vězňů, major československé armády Arnošt Komárek, umučený v koncentračním táboře v Osvětimi v roce 1942, který pocházel z Nadsłavi a od dětství žil s rodiči v Drahorazi. Jeho matka Františka žila v té době v Drahorazi jako výměnkářka v čp. 7.

Slavnost pokračovala sjezdem hasičů. Hasičská župa II. libáňského Bradáčova obvodu byla založena už roku 1888. Na tomto hasičském sjezdu v Drahorazi bylo rovněž připomenuto, že se zde měl branný svaz konat již v roce 1938 při 50. výročí založení župy, ale byl tehdy o rok posunut a pak po vypuknutí 2. světové války už nemohl být uspořádán. V roce 1939 se pak jičínská, libáňská a sobotecká župa spojily a utvořily okresní hasičskou jednotu č. 19. Zahajovací proslov ze slavnostní tribuny pronesl starosta místního hasičského sboru:

Vážení bratři hasiči, občané a občanky!

Náš hasičský sjezd zde v Drahorazi měl být oslavován již v roce 1938, ale tehdyž nám nebyl německými okupanty povolen. Za to tím radostněji oslavujeme jubilejní padesátý sjezd Okresní hasičské jednoty číslo 19, II. obvod Libáň – Bradáčův dnes, poněvadž ho slavíme v naší milé, tak toužebně žádané svobodné republice Československé. Zároveň oslavujeme též pětadvacetileté trvání zdejšího drahorazského hasičského sboru.

Velikou radostí je naplněno srdce naše, že jste přišli mezi nás v tak hojném počtu, abyste nás posílili a my tak nabýváme jistoty, že

naše práce na ochranu majetku našich spoluobčanů není zbytečná a marná.

Za vaši návštěvu jsme vám nadmíru vděční a já jako starosta zdejšího sboru vás všechny, jako naše milé hosty, srdečně vítám do našeho středu. Zvláště upřímně vítám našeho milého zemského starostu bratra Emila Kar-

paše. Dále vítám všechny činitele sousedních obvodů, tj. za Jičínsko bratra ..., za Sobotecko bratra ... a za Novobydžovsko bratra ... Též vítám krojovanou družinu a hasičský dorost z Vítkovic.

Při oslavě pětadvacetiletého trvání našeho místního hasičského sboru nelze nevzpomenouti jeho zakladatelů. Náš sbor byl založen v lednu 1921 na popud zdejšího rolníka, milého bratra Josefa Valenty, jemuž vydatně byl nápomocen bývalý zdejší řídící učitel bratr Alois Macoun. Bratru Valentovi nebylo však dlouho dopřáno těšiti se z rozkvětu našeho sboru. Za tři poměrně krátká léta uložili jsme ho v listopadu 1924, ani ne třicetiletého, na našem hřbitově, odkud se již nikdy mezi nás nevrátil; bratr Alois Macoun byl loni v dubnu zpovědně 80-tiletý v Nymburce. Ale naši zakladatelé žijí v našich srdcích dále a paměť na ně nikdy nevyhasne.

Prosíme vás, abyste náš sjezd posuzovali vlídně. Snažili jsme se všemožně vykonati všechno, co bylo v našich silách.

Na konec vás ještě jednou ujišťuji, že v pohnutí mysli vás vítáme, jak nejsrdečněji to umíme, a že jsme vám za vaši návštěvu celou duší vděční. Kéž se mezi námi cítíte jako doma.

Nyní prohlašuji, že slavnost našeho jubilejního hasičského sjezdu je zahájena.

Někdy v průběhu slavnostního dne, snad také u pamětní desky, na zbudované slavnostní tribuně, promluvili k přítomným i další zástupci hasičských sborů a zástupci obce Drahoraz. Kromě zemského starosty hasičské jednoty a také Haklova spoluvězně z Terezína bratra Emila Karpaše byli přivítáni všichni přítomní činovníci již zmíněných sousedních hasičských obvodů a v proslovu uvedená krojovaná družina a hasičský dorost z Vítkovic. V průběhu dne pak ještě v obci probíhala cvičení a soutěže přítomných hasičských sborů a ukázky z jejich práce při požárech.

Pamětní deska, odhalená za slavnostní stráž hasičských jednotek k počti Josefu Haklovi, byla podle přání členů zastupitelstva MNV Drahoraz navržena kopidlenským sochařem Josefem Krausem a zhotovena z tmavého kamene s leštěným povrchem. Do ní byl vytesán sedmiřádkový nápis ve znění:

V TOMTO DOMĚ ŽIL

JOSEF HAKL

STAROSTA OBCE DRAHORAZSKÉ

NAR. 16. 11. 1892

JENŽ ZAHYNUL V KVĚTNU 1945

V KONCENTRAČNÍM TÁBOŘE TEREZÍNĚ

JAKO OBĚŤ NACISTICKÉ HRŮZOVLÁDY.

BUDE NÁM VŽDY VZOREM.

Pamětní deska je dodnes vsazená do fasády průčelí domu čp. 5 v Drahorazi na svém původním místě. Škoda jen, že domek čp. 5 již není trvale obydlen a jeho postupnému chátrání nelze bez pravidelné údržby zabránit.

Obsah nápisu vytesaného do pamětní desky nám do dnešních dnů připomíná totalitu dob minulých a její oběti, na které bychom neměli zapomínat zejména v dobách míru a svobody.

*Zdenka Gläserová Lebedová,
kronikářka obce Drahoraz*

Poznámka: informace a veškeré fotografie k článku jsou převzaty ze SOKA Jičín z fondu Strakův hudební archiv Kopidlno a z brožury „1881–1971. 90 let ČSPO Libáň“, vydané v Libáni v roce 1971

Poslední kopidlenští kronikáři až do dnešních dnů

Od začátku roku 2013 jsme se v Kopidlen-
ských listech postupně seznamovali s kopi-
dlenkými kronikáři. Tentokrát se v historii
psaní kronik dostáváme až do současnosti.

Nahlédnutím do kroniky za roky 1990–
2009, která je uložena v jičínském archivu,
a do svazku č. VII za roky 2000–2009 a část
roku 2010 zjistíme, že

- zápisem z 1. 10. 1990 zahájila práci
a představila se Miloslava Uzlová, zápi-
sem ze dne 15. 12. 1992 se rozloučila,
když zapsala roky 1989 a 1990
- zápisem ze 17. 12. 1992 zahájila práci
kronikářky Jarmila Makraiová, napsala
roky 1991 a 1992
- od roku 1993 je uvedena kronikářka
Helena Suchardová s tím, že kroniku
převzala 19. 1. 1994, napsala roky 1993
a 1994
- zápisem z 2. 6. 1997 se představila Ivana
Podzimková, napsala roky 1995 až 1997
- zápisem z 1. 7. 2004 se představila Jarmi-
la Nováková, a to poděkováním Heleně
Sedláčkové, která shromáždila většinu
materiálů z let 1998–2001; Jarmila Nová-
ková zapsala roky 1998–2009
- zápisem z úvodu k roku 2010 se před-
stavila Ivana Podzimková s tím, že v roce

2012 převzala kroniku napsanou do
r. 2009

Časté střídání kronikářů a psaní zápisů
za několik let zpětně rozhodně nepřidá
kronice na kvalitě a práci kronikáře velmi
ztěžuje.

Funkce kronikáře je velmi náročná. Aby
mohl kronikář připravit kvalitní zápis, musí
stále sledovat dění a shromažďovat podkla-
dy, zaznamenávat si události, navštěvovat
co nejvíce kulturních, společenských a spor-
tovních akcí, komunikovat s vedením obce,
se zástupci sdružení, škol, firem a institucí.
Kronika by měla zachycovat dění v obci úpl-
ně a vyváženě a měla by obsahovat obrazo-
vé, zvukové a jiné přílohy. Ještě k tomu musí
kronikář dobře ovládat český jazyk a čitelně
psát. Příliš požadavků na jednoho člověka...

Získávání informací od zástupců zájmo-
vých sdružení, firem a institucí musí kronikář
věnovat mnoho času, nevzdávat se při neú-
spěchu, opakovaně zástupce oslovovat.

To vše bylo důvodem problémů, které
jsme v Kopidlně se psaním kroniky mnoho
let měli. Jistě i skutečnost, že se kronika mu-
sela dopisovat za několik let zpětně, odradila
oslovené. Přes veškerou snahu se nejednou

po několik let nedařilo nikoho pro funkci
kronikáře získat.

Teprve když něco hledáme v kronikách,
uvědomíme si propastné rozdíly v práci kro-
nikářů. Dobrá či horší čitelnost je prvním,
čeho si všimneme. Potom následuje úprava
a přehlednost textu. A při čtení konkrétních
částí textu, které nás zajímají, zjistíme, zda je
v kronice zaznamenáno to, co zjistit potře-
bujeme.

Být kronikářem je posláním a dobře tuto
funkci vykonávat je velmi náročné. Kroni-
kářkám, které své poslání pečlivě plní, patří
poděkování a obdiv.

Je úspěch, že máme dnes kronikářky ne-
jen v Kopidlně, ale i v Mlýnci (už mnoho let),
v Pševsi (od r. 2007) a v Drahorazi (od r. 2012).

Lenka Kropáčková

Do kroniky může každý nahlédnout
ve vymezené době na obecním úřadě.
Občan starší 18 let může navrhnout pí-
semně změnu, doplnění nebo opravu
zápisu v kronice. Obec na základě těch-
to návrhů podle okolností zápis v kroni-
ce opraví, doplní nebo jinak změní.

Výročí 1. světové války bylo tématem i na pravidelném setkání kronikářů v Jičíně

Pravidelné jarní setkání kronikářů v Jičíně se
letos konalo v pozdějším, už letním termínu
25. června odpoledne a zúčastnilo se ho na 40
kronikářek a kronikářů z celého jičínského
okresu. Shromážděné přivítali ředitelé obou
institucí, které setkání již pravidelně dvakrát
v roce pořádají. Za Regionální muzeum a ga-
lerii v Jičíně uvedl seminář PhDr. Michal Babík
a za Státní okresní archiv Jičín Mgr. Karel Chut-
ný. K pomyslnému řečnickému pultu byla ten-
tokrát pozvána PhDr. Eva Bílková, která v sou-
časné době vede kroniku města Jičína.

Evu Bílkovou není třeba výrazněji předsta-
vovat. Je významnou kulturní a literární his-
toričkou, dlouhá léta byla zaměstnankyní Pa-
mátníku národního písemnictví a ve Starých
Hradech u Libáně se věnovala badatelům
a historické, kulturní a literární práci. Vedla
také obecní kroniku v Sedlístích. V současné
době je mimo jiné členkou kulturní komise
města Jičína, předsedkyní Pekařovy společ-
nosti Českého ráje nebo archivářkou ve Stát-
ním okresním archivu Jičín. Na semináři před-
stavila Eva Bílková nejprve jičínskou kroniku,
kterou vede od roku 2008, od nejstarších zá-
pisů vedených jejími předchůdci, upozornila
na různorodost ve vedení zápisů nebo odliš-
né okruhy zájmu jednotlivých kronikářů, např.
v retrospektivních zápisech.

U příležitosti letošního 100. výročí vypuk-
nutí 1. světové války vyzvali K. Chutný a E. Bíl-

ková přítomné kronikáře, aby se v příštích 4 le-
tech výročí trvání války zaměřili právě na toto
zajímavé období našich dějin a prostřednic-
tvím svých zápisů do kronik se věnovali např.
sběru památek dokumentujících toto období
(pohlednice, fotografie a další vzpomínkové
předměty) či zaznamenání vzpomínek. Dů-
ležití jsou v tomto ohledu ještě žijící potomci
pamětníků na tuto válku, kteří si určitě ještě
dnes vybaví vyprávění svých rodičů, prarodi-
čů, sousedů nebo známých na každodenní
život, který se kvůli odlivu mužů na frontu
obecně velmi ztížil a v mnohých rodinách i vý-
razně změnil.

Dalším zajímavým tématem, které před-
nášející otevřeli a o kterém se zatím neví
mnoho podrobností, je imigrace italských
uprchlíků, kteří na Jičínsko přijížděli v ob-
dobí 1. světové války. Doklady poměrně
nenápadného příchodu celých rodin a ka-
ždodenního života jejich členů v jednot-
livých obcích je možné hledat právě tře-
ba v dobových zápisech kronikářů, dále
třeba v archivních fondech místních škol
nebo jednotlivých obcí, které jsou uloženy
ve Státním okresním archivu Jičín. Archiváři
se tomuto tématu, souvisejícímu s životem
za války mimo bojiště, věnují již nějakou
dobu, a to mimo jiné na základě zajímavé-
ho badatelského dotazu na téma italských
uprchlíků z Tridentu.

Společně pak E. Bílková a K. Chutný de-
batovali s kronikáři o konkrétních úskalích
spojených s vedením kroniky. Diskuto-
vaným tématem byla například ochrana
osobních údajů a matriční záležitosti, dále
také nejasnosti spojené s vedením kroni-
ky v elektronické formě – trvalé uložení
a archivování elektronických dat jsou totiž
v posledních letech velkým úkolem nejen
českého, ale i celosvětového archivnictví.

Odpolední program doplněný bohatým
občerstvením byl ukončen v pozdním odpo-
ledni, ale debaty nad kronikami budou pat-
ně pokračovat i dále. Do archivu se v násle-
dujících týdnech chystali někteří kronikáři,
aby se poradili s konkrétními problémy sou-
visejícími s metodickým vedením kroniky.
Smysl dalšího z kronikářských setkání se tak
podle mého mínění daří naplňovat i mimo
půdu semináře – dozvědět se vše nutné
a související s prací kronikáře, vyřešit případ-
né problémy a naopak se podělit o úspěchy,
hledat a nalézat odpovědi na otázky v histo-
rických materiálech archivu i muzea a v ne-
poslední řadě také příjemně strávit společný
čas nad svým koníčkem – kronikou.

Zajímalo mě, jak se daří PhDr. Evě Bílkové
vést jičínskou kroniku, a tak jsem jí v té sou-
vislosti položila pár otázek.

*Zdenka Gläserová Lebedová,
kronikářka obce Drahoraz*

O práci kronikáře s Evou Bílkovou

Evo, jak ses k vedení kroniky města Jičína dostala?

V roce 2008 jsem byla oslovena několika lidmi z vedení města Jičína. Rozhodovala jsem se delší dobu. Psala jsem kroniku v Sedlištích, v malé obci s asi 100 obyvateli. K tomu bych mohla přičíst působení v redakci vlastivědného čtvrtletníku Listy starohradské kroniky, který vycházel v letech 1978-2008, kde shromažďování informací pro pravidelné otiskování událostí v obcích Sedliště a Staré Hradky souviselo s prací kronikářů... Jičínskou kroniku jsem pročítala při hledání údajů pro články a studie týkající se regionální historie. Výborné zápisy J. Čihuly a V. Buchara byly pro mě rozhodováním spíš brzdou. Nabídku jsem nakonec přijala, protože mě lákala možnost vytvářet zápisy o tom, co se ve městě během roku děje.

Jak se ti daří shromažďovat a zpracovávat pro jičínskou kroniku tak velké množství událostí, které se v městě Jičíně určitě dějí a konají?

Práce kronikáře není jednoduchá ani v malé obci. Ve větším městě je náročnější a těžko vše může obsáhnout kronikář sám. Mám několik pomocníků při shromažďování podkladů a odborníka na záznamy o počasí.

Vzpomněla by sis, která událost nebo zpráva ti při zpracování do kroniky dala nejvíce práce?

Nejvíce práce mi dávají záležitosti, jejichž řešení trvá delší dobu a dochází k různým změnám nebo i nedorozuměním či sporům. Obávám se, zda mám opravdu všechny důležité podklady, zda jsem z nich správně vyčetla to podstatné a zda se mi podařilo dobře stylizovat zápis, aby nedošlo k nějakým obsahovým posunům.

Máš nějaké oblíbené kronikářské téma, které ráda zpracováváš a o kterém ráda píšeš?

Je to kultura a památky. Asi proto, že o tom dost vím z vlastní pětaticetileté činnosti ve Starých Hradech.

Pracuješ v jičínském Státním okresním archivu a nejvíce času trávíš právě s lidmi v badatelně. Je možné se dozvědět, jací badatelé studují kroniky nejčastěji a za jakým účelem?

Kroniky, a to nejen obecní, ale i farní, školní a spolkové, přicházejí pročítat lidé z příslušné obce. Aby se dozvěděli o místě, kde žijí, napsali článek nebo studii do regionálního tisku či místního zpravodaje, sborníku, připravili publikaci nebo výstavu. Kronikáři navíc ještě chtějí zjistit, jak kroniku vedli jejich předchůdci a co by případně měli doplnit oni.

V kronikách nacházejí důležité informace

i lidé, kteří se zajímají o své předky a o domy, v nichž žijí.

Záznamy v kronikách slouží ve velké míře také badatelům, kteří se zabývají tématy obecnějšího charakteru – školstvím, kulturou, památkami, sportem, hospodářstvím, peněžnictvím, zakládáním JZD, historií určité oblasti, událostí širšího rozsahu atd.

Badatelé ti určitě dávají zajímavé i závažné otázky. Vzpomeň si na nějakou otázku nebo téma, které tě hodně zaujalo?

Potěší mě, když neodradím studenta, který se přijde poradit, zda pro zvolené téma diplomové práce najde v archivu dostatek podkladů, a potom po řadě studijních návštěv dokončí práci, která je opravdovým přínosem pro regionální bádání.

Jsem ráda, když na základě archivních dokumentů vznikne publikace, určená širší veřejnosti, ale obsahující přístupnou formou zaznamenané také odkazy na prameny a literaturu. Tím toto dílo dostává další rozměr – stane se důvěryhodným podkladem pro další bádání.

Zaujal mě badatel, jehož do archivu přivedl zájem o předky. Studium písemných materiálů doplňoval rozhovory s pamětníky a dnes patří k velkým znalcům historie obce, odkud pochází, pořádá besedy doplňované promítáním fotografií, které při svých cestách za informacemi nashromáždil.

Letos uplynulo 100. výročí od vypuknutí 1. světové války. Válečný konflikt se nejruznějším způsobem dotkl milionů lidí nejen v českých zemích a vzpomínky na něj jsou stále méně jasné a potomci přímých účastníků postupně odcházejí. Také z těchto důvodů jste na setkání kro-

nikářů s p. ředitelem K. Chutným vyzvali přítomné, aby se tomuto tématu v následujících letech věnovali, např. připomenutím a hledáním starších záznamů, pamětních předmětů, korespondence, ale také prostřednictvím záznamů vzpomínek dalších generací potomků účastníků války. Jak by nám, kronikářům, mohli v tomto směru pomoci občané našich měst a obcí?

Zapůjčením toho, co mají doma, k pořízení kopií a fotografií – jedná se např. o dopisy, fotografie, deníky, různé záznamy, dobové noviny, drobné tisky, písně, pamětní předměty i ty, které přibližují tehdejší život, a to nejen na frontách, ale i v zázemí. Důležitým svědectvím doby jsou i nákreby a popisy stavení a hospodářských a dalších budov. Je třeba mít na paměti, že válka se hluboce dotkla téměř každé rodiny, muži, kteří odešli na frontu, padli nebo se vrátili zranění, chyběli v hospodářstvích, živnostech, ženy se musely postarat o obživu dětí i o starší rodinné příslušníky. Domníváme se, že ještě nyní by mohly vzniknout záznamy vzpomínek lidí, kteří si pamatují, co se u nich doma nebo v jejich okolí o válečné době povídalo, jaký dopad měla na následující generaci lidí, kteří tehdy byli malými dětmi. Zajímavé mohou být okolnosti stavby pomníků padlým i sázení lip svobody a další osudy těchto připomínek nelehkého období. Kronikář to vše může využít jako podklad ke svému zápisu a uložit jako přílohy ke kronice.

Děkuji za odpovědi a všem kronikářům přeji zajímavé nálezy a informace (nejen) v souvislosti s tématem 1. světové války.

*Zdenka Gläserová Lebedová,
kronikářka obce Drahoraz*

Dobrý úmysl se mění v noční můru

Staré elektrospotřebiče mohou naši občané nadále zdarma odevzdávat na sběrný dvůr v Kopidlně. Již několik let je také možné drobné elektro nosit do tzv. e-boxu umístěného na chodbě městského úřadu v Kopidlně. Do tohoto kovového boxu patří opravdu pouze malá spotřební elektronika (mobily, MP3, kalkulačky, drobné elektronické hračky). S myšlenkou, abychom usnadnili sběr občanům zodpovědným k životnímu prostředí, byly pořízeny v rámci Motivačního programu společnosti ELEKTROWIN kontejnery na elektroodpad, tedy město je získalo z dotace. Jsou to červené kontejnery, jeden je umístěn u sokolovny, druhý v Lipové ulici u křižovatky na Bílsko. Měla to být služba bližší občanům. Bohužel chování některých našich spoluobčanů tento dobrý nápad změnilo ve stále trvající a těžko řešitelný problém nepořádku a vandalismu. Pracovníci místního hospodářství města se pokoušeli měnit zámky, ale problém to nevyřešilo, zámky byly stále vypáčeny. Nyní jsou plechy na kontejnerech srovnány a místo zámečků umístěny řetízky tak, aby šly kontejnery v případě návštěvy nezaných „hostů“ uzavřít. Co si kdo může pomoci s vysloužilými spotřebiči?

Další noční můrou se stávají stále častější „nálezy“ zapáchajících pytlů v kontejnerech na tříděný odpad, ale i v kontejnerech na hřbitově v Kopidlně. Kontejnery na hřbitově jsou určeny pouze pro hřbitovní odpad (květiny, svíčky, ...). Bohužel někteří naši spoluobčané bez kousku úcty se neštítí vozit či nosit i do prostoru hřbitova odpad, že když se projde kolem kontejnerů musí se i silným naturám zvedat žaludek. Do kontejnerů na tříděný odpad patří vyříděný odpad

– do kontejnerů na sklo patří sklo, do kontejnerů na papír patří papír a do kontejnerů na PET lahve, patří PET lahve. Vyříděný odpad dále přichází do třídičky a potom dále k recyklaci. Pokud je však tento vyříděný odpad smíchán s ostatním komunálním odpadem, ale dle sdělení svozové firmy i s pytlí naplněnými čímsi, co patří spíše na „kafelérku“, není již vhodný k recyklaci a musí se tento odpad odvézt jako komunální. Tím se opět nesmyslně kromě znehodnocení mimo jiné zvyšují náklady města za svoz.

Město plánuje monitorování těchto kritických míst. Osobám, které nedodržují základní předpisy obce – obecně závaznou vyhláškou, kde je stanoveno, jakým způsobem je povinné nakládat s odpadem –, hrozí pokuta až do výše 50.000 Kč. Těmto lidem je lhostejné životní prostředí a ani nerespektují snahu např. svých sousedů přírodu šetřit.

Monika Kovářová

Město recyklací starých spotřebičů výrazně přispívá k ochraně životního prostředí

Občané našeho města již několik let zodpovědně třídí elektroodpad. Nyní můžeme přesně vyčíslit, kolik elektrické energie, ropy, uhlí, primárních surovin či vody jsme díky recyklaci ušetřili životnímu prostředí. Víme také, o kolik jsme snížili produkci skleníkových plynů nebo nebezpečného odpadu. Informace vycházejí ze studií neziskové společnosti ASEKOL, která pro nás zajišťuje sběr a recyklaci vyříděných elektrozařízení. Výsledek studie jednoznačně prokázal, že zpětný odběr elektrozařízení, i těch nejmenších, má nezanedbatelný pozitivní dopad na životní prostředí. Zpětný odběr a recyklace např. stovky mobilních telefonů uspoří tolik energie, kolik spotřebuje moderní úsporná lednice za více než 4,3 roku provozu. Díky recyklaci jednoho notebooku dojde ke snížení spotřeby ropy, na kterou osobní automobil ujede téměř 100 kilometrů, nebo dojde k úspoře 392 litrů pitné vody. Stejně množství je například spotřebováno při 30 cyklech myčky nádobí.

Město Kopidlno získalo certifikát vyhovující nejen o přínosech třídění televizí a počítačových monitorů, ale také o významu sběru drobných spotřebičů. Z certifikátu environmentálního vyúčtování společnosti ASEKOL vyplývá, že občané Kopidlna v loňském roce 2013 vyřídili 52 televizí a 21 monitorů. Tím jsme uspořili 11,06 MWh elektřiny, 214,29 litrů ropy, 57,18 m³ vody a 0,73 tun primárních surovin. Navíc jsme snížili emise skleníkových plynů o 2,96 tun CO₂ ekv. a produkci nebezpečných odpadů o 10,83 tun.

Všichni, kteří zodpovědně třídí a přispívají tak k ochraně životního prostředí, zaslouží obrovský dík.

Monika Kovářová

S NOVOU MULTIKÁROU O prázdninách se pracovníci Místního hospodářství dočkali techniky pro zefektivnění prací. Auto Multicar využijí při jakékoli stavební a jiné investiční akci, při odvozu košů, hromádek a jiného rozličného materiálu, při přesunu techniky. Vedoucí Místního hospodářství Josef Tomášek věří, že s pomocí nové techniky budou rychleji plnit požadovaný rozsah prací ke spokojenosti zaměstnavatele, a hlavně občanů. (kl)

Čápi bílí opět vidění v Kopidlně při stavbě hnízda na náměstí

I když tento majestátný a veliký pták, měřící kolem 100 cm, žije často v těsné blízkosti lidí, lidé chodí kolem nich bez povšimnutí a to čápům vyhovuje více nežli přílišné rušení. Čápi jsou od nepaměti spojováni s lidmi, a to ať při vzájemném soužití nebo v symbolice, narození chlapečka. Bohužel právě lidé mají na svědomí i stovky čápů, kteří „zbytečně“ hynou na sloupech vysokého napětí. Při každoroční cestě z Afriky tyto ptáky v tisícových hejnech překonávají nejužší průlivy, jako Gibraltar nebo Bospor, cestou na ně čeká spousta překážek, které jim příroda nastražila. Např. nepříznivé počasí se čápům může stát osudným, a to nejen jako tomu bylo v roce 2013, kdy většina mláďat zahynula na hnízdech. Další nástrahy jim chystá člověk, např. bouřka pro čápa stojícího na sloupu s vedením je smrtelná kombinace. Je zaznamenán případ, kdy v Turecku zahynulo 150 čápů během jediné bouřky. I v tomto roce si již sloupy smrti vybraly krutou daň na letošních mladých čápech. Na sloupech čáp může zahynout i za krásného počasí.

Na Jičínsku letos čápi vyhnízдили v Sobot-

ce, Dolním Bousově, Ostružnu, Skřivaněch, Železnici, Třtencích, Lázních Bělohradě, Miletině, Rohoznici a dvě hnízda jsou v Jičíně. Nejbližší kontrolovaná hnízda bílých čápů jsou ve Slatinách, kde letos vyvedli dvě mláďata, a v Libáni, kde rovněž úspěšně vychovali dva mladé čápy. V Kopidlně čápi dokonce hnízdili v zámeckém parku u skleníku, kde je dodnes torzo bývalého hnízda. Čápi si staví „neuspořádané“ hnízdo z klaců na stromech, věžích, komíně nebo vysokém

domě. Takové hnízdo si letos začali stavět čápi, poněkud opožděně, na počátku června na náměstí v Kopidlně. Čápí hnízda mohou vážit až tunu. Každý rok je pouze opravit a dostavit stávající hnízdo, čímž se hnízdo pořád zvětšuje, jako např. 1,5m vysoké hnízdo v Jablonném v Podještědí.

Letošní návštěvníci v Kopidlně byli nejspíš mladí a nezkušení ptáci. Pozorování zde byli cca 14 dní, jak se pokouší stavět hnízdo na komíně budovy spořitelny, bohužel jim chyběla vytrvalost a brzy komín opustili. Jestli našli vhodnější místo v zámeckém parku na komíně či jinde, nebylo zjištěno. Pozitivem zůstává, že se čápi okolo Kopidlna stále zdržují. I teď v srpnu se na komín vrací a pokouší se stavět hnízdo. Pokud se jim podaří za rok hnízdo postavit a zahnízdit, vrátí se do Kopidlna jejich bílá ladnost společně s dlouholetou tradicí jejich předků.

Ing. David Vališka

NOVÁ TVÁŘ JIČÍNSKÉ ULICE V květnu a v červnu letošního roku pracovníci Místního hospodářství upravili plochu po zbořených domech v Jičínské ulici, osadili nové obrubníky a dodládili přilehlý chodník. (kl)

ZPRÁVY POLICIE

Muž bušil na dveře

Kopidlno – V neděli 17. srpna odpoledne zamířili kopidlenští policisté do ulice Tomáše Svobody, kde se do jednoho z bytů dobýval plešatý muž. Žena, která v bytě bydlí, se ho bála a i s dětmi raději utekla na půdu. Hlídka zjistila, že se jedná o místního alkoholika, kterému domluvila a doporučila, aby šel domů, což také učinil. Přitom ale ještě stačil zabouchat na další dveře. V tomto případě již dostal od policistů napomenutí.

Manželské neshody

Kopidlno – V sobotu 9. srpna večer řešili policisté manželské neshody v Kopidlně, kde

silně opilý muž slovně napadl svoji manželku. Žena se ho bála, a proto vše oznámila na policii. Nakonec si doma vzala své věci a i se synem odjela k rodičům. Její agresivní muž zůstal doma.

Řidič si stěžoval na traktoristu

Kopidlno – V sobotu 9. srpna upozornil po patnácté hodině na lince 158 řidič stříbrného volva na traktoristu, který jel ve směru od Jičína na Kopidlno. Údajně jel prostředkem silnice a bránil tak ostatním řidičům, aby ho předjeli. Řidič dále uvedl, že traktorista na vozidle nemá připevněnou registrační značku a určitě bude opilý. Hlídka řidiče traktoru

zkontrolovala, ale žádné porušení dopravních předpisů nezjistila. Na balíkováči slámy sice neměl připevněnou registrační značku, ale vzhledem k tomu, že nepodléhá registraci vozidel, tak zde ani být umístěna nemohla.

Zloděj kradl brambory

Kopidlno – Kopidlenští policisté pátrají po neznámém pachateli, který v noci na středu 23. července vnikl v Jičínské ulici na soukromý pozemek, kde vykopával a následně odcizil nejméně 30 kilogramů pozdních brambor. Majitelka vyčíslila škodu na 300 korun. Případ šetří policisté jako přestupek proti majetku.

nrap. Hana Klečalová, Policie ČR Jičín

Veřejně prospěšné práce – jedno z řešení, kterým lze zabránit sestěhovávání společensky nepřizpůsobivých občanů

Jistě není tajemstvím, že se v našem městě, v poslední době, rozšířil počet tzv. sociálně nepřizpůsobivých občanů. Nedostatečné vzdělání, málo pracovních příležitostí a zároveň neochota ke vstupu na pracovní trh, to vše posilováno příliš štědrým sociálním systémem je podhoubím pro rozvoj sociálně vyloučených lokalit.

Kopidlno není jedinou obcí, která se s tímto problémem potýká. Jedná se o problém celorepublikový, který se kumuloval desítky let, a není tudíž lehké najít komplexní řešení, které vše „ze dne na den“ vyřeší. Nicméně město již podniklo několik podstatných kroků a snažíme se i nadále danou situaci řešit, jak nejlépe to umíme. Uvítáme i vaše podněty k řešení této situace.

Jak jsme vás již několikrát informovali, došlo v našem městě k odkupu a demolici několika objektů, které byly stavebně ve špatném stavu, hyzdily naše město, a my jsme tímto zároveň předešli tomu, aby tyto objekty koupil někdo, kdo má v zájmu vybudovat zde ubytovny, do kterých by se nastěhovalo i několik sociálně slabých rodin. Město zvažovalo rovněž odkoupení bytových domů na sídlišti U Cihelny, ale z důvodu omezených finančních prostředků rozpočtu města nedošlo k realizaci. Nemůžeme odkoupit

všechny takovéto objekty v našem městě. Nezamezíme soukromníkům, kteří nabízejí své byty, aby ubytovali ve svých objektech např. společensky nepřizpůsobivé občany.

Jsme však schopni realizovat zavedení veřejně prospěšných prací (VPP), které jsou jedním z řešení. Nepřizpůsobivý je ten praceschopný občan, který dlouhodobě nepracuje ani nemá jiný legální zdroj příjmů kromě sociálních podpor, nepodniká, nepečuje o děti nebo o zdravotně handicapované příbuzné ani se nepřipravuje na budoucí profesi. Jeho rodina má zápornou sociální bilanci, tj. dostala z veřejných peněz více, než tam po celý svůj život přispěla její členové.

Ze státního rozpočtu nelze jen brát, každý z nás by do něho měl rovněž, dle svých možností, přispívat.

Proto Rada města Kopidlno rozhodla požádat Úřad práce Jičín o zřízení 3 míst na veřejně prospěšné práce na dobu do konce roku 2014. Tato místa byla zřízena začátkem měsíce září. Zaměstnanci VPP posílili organizační složku města Kopidlno – Místní hospodářství.

Naplánované práce místního hospodářství, které nejsou prioritní, se často odkládají a pro tyto účely jsme využili zaměstnanců VPP. V ulicích je již dnes vidět zvýšená úkli-

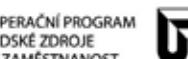
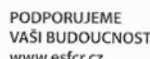
dovost, dochází k postupnému pročišťování otevřených stok. Zaměstnanci vykonávající VPP jsou nápomocní při dalších podobných činnostech. Obdobné pracovní činnosti mají na další měsíce naplánovány i v ostatních částech našeho města.

Budeme rádi, pokud se tito zaměstnanci z úřadu práce osvědčí a město bude vzkvétat rovněž jejich přičiněním. Zavedením VPP se snažíme jednak důrazněji zaměřit na řešení problémů s nepřizpůsobivými občany a zároveň využít tyto síly k prospěchu města.

Starosta a samospráva vůbec mají v řešení dané problematiky jen omezené kompetence, které se však snažíme maximálně využít. Bude potřeba přijmout odpovídající legislativní úpravy, novelami odstranit stávající nedostatky a přijmout nové zákony, které budou řešit dosud opomíjené problémy související se sociálně vyloučenými lokalitami.

Věříme, že vám tento krátký příspěvek pomůže pochopit naše kroky a jejich účel, a přejeme si, abychom k tomuto tématu rychle našli společnou řeč s centrálními kompetentními orgány a institucemi.

*Hana Masáková, starostka
Hana Palečková, vedoucí
správního odboru*

Projekt CZ.1.04/2.1.00/03.00015

Vzdělávejte se pro růst! – pracovní příležitosti

Jak pomohla Evropská unie a Evropský sociální fond

V letech 2012–2014 jsou vytvářena pracovní místa veřejně prospěšných prací (VPP) také v rámci projektu **Vzdělávejte se pro růst! – pracovní příležitosti**, který je v rámci Operačního programu **Lidské zdroje a zaměstnanost** financován z Evropského sociálního fondu a státního rozpočtu České republiky.

V období od 1. 9. 2014 do 31. 12. 2014 byla ve městě Kopidlno v rámci projektu podpořena 3 pracovní místa na VPP za 132 000 Kč, z toho výše příspěvku z Evropského sociálního fondu činila 85 %, tj. 112 200 Kč, a ze státního rozpočtu České republiky činila 15 %, tj. 19 800 Kč.

Pracovní místa podpořená v rámci VPP byla zaměřena na úklidové práce v katastru města.

Přínosem je zvýšení čistoty, zlepšení prostředí a snížení nezaměstnanosti.

Projekt CZ.1.04/2.1.00/70.00067

Odborné praxe pro mladé do 30 let

v Královéhradeckém kraji

Jak pomohla Evropská unie a Evropský sociální fond

V letech 2014–2015 bylo vytvořeno pracovní místo administrativní pracovník v rámci projektu **Odborné praxe pro mladé do 30 let v Královéhradeckém kraji**, který je v rámci Operačního programu **Lidské zdroje a zaměstnanost** financován z Evropského sociálního fondu a státního rozpočtu České republiky.

V období od 1. 2. 2014 do 31. 1. 2015 dostává město Kopidlno v rámci projektu podporu na 1 pracovní místo na pozici „administrativní pracovník“, výše příspěvku z Evropského sociálního fondu činí 85 % a ze státního rozpočtu České republiky činí 15 %.

Přínosem pro zaměstnance je získání zkušeností v administrativní činnosti ve veřejné správě.

Přínosem pro zaměstnavatele je snížení nezaměstnanosti v Kopidlně.

Autoturistická orientační soutěž v Kopidlně přilákala desítku soutěžních posádek

Autoklub Kopidlna pořádá v sobotu dne 6. září 2014 za finanční podpory Královéhradeckého kraje a města Kopidlna II. ročník Autoturistické orientační soutěže pro rodiče a děti. Start byl v areálu Autoklubu. Jelo se podle psaného a šipkového itineráře přes tyto obce: Bílsko, Únětice, Údrnice, Bystřice, Sedliště, Staré Hradky, Libáň, Psinice, Ledkov a cíl byl v Kopidlně v místě startu. Délka tratě byla 27 km, čas určený na projetí tratě byl 60 min. Cestou měly posádky za úkol zapsat do jízdního výkazu písmena umístěná na kontrolních cedulkách kolem tratě. Současně plnily ještě úkoly, které zapisovaly rovněž do jízdního výkazu. Jednalo se o tyto úkoly: název řeky protékající Kopidlnem, kolikáté výročí slavilo město Kopidlna od udělení statusu města, jak se nazývá historická stavba ve Starých Hradech, název dřevařského závodu v Kopidlně a co hlavně vyrábí a na náměstí v Kopidlně měly zjistit, jak se jmenuje sousední naproti cukrárně. Jako pomůcku dostali soutěžící na startu kromě itineráře a jízdního výkazu také mapu Jičínska, brožurku „Město Kopidlna“ a leták ze Starých Hradů, které jim měly napomoci v plnění zadaných úkolů. Soutěžní jízdu si posádky zpestřily ještě vyplňováním malého testu z pravidel silničního provozu.

Po dojezdu plnily posádky další zábavné a sportovní úkoly: skákání v pytli, kop na branku, hod na koš, házení šipek, lukostřelba, hod koulí na cíl, střelba z kuše, lovení rybiček, hod kroužky a kuželky.

Počet členů posádky nebyl omezen, úkoly plnil vždy řidič a dítě ve věku do 15 let. Prezentovalo se celkem 10 posádek.

Prvních pět posádek obdrželo věcné ceny a pohár. Pro všechny posádky byly připraveny diplomy, upomínkové předměty včetně dalších drobností a dva špekáčky na opékání.

Prezentace začala ve 13.00 hod., poté následovalo zahájení a rozprava s účastníky. První posádka odstartovala ve 14.30 hod. Před vyhlášením výsledků si účastníci akce na malém táboráčku opékali špekáčky.

Prvních pět posádek obdrželo věcné ceny a pohár. Pro další byly připraveny diplomy, upomínkové předměty a špekáčky na opékání.

K tomu jim po celou dobu konání akce hrála příjemná reprodukováná hudba.

Podle ohlasu účastníků se jim soutěž líbila a již se těší na příští ročník. Je také pravdou, že počasí nám opravdu přálo, neboť byl horký letní den. Pevně věříme, že se nám podaří zorganizovat, a hlavně finančně zabezpečit i III. ročník soutěže. Příprava celé akce je totiž náročná, vyžaduje hodně práce a nemalé finanční náklady.

Touto cestou chci poděkovat všem členům Autoklubu, ale i všem dalším příznivcům, kteří se podíleli na zajištění zdárného průběhu celé akce.

Poděkování patří také všem sponzorům, díky kterým jsme tuto soutěž mohli uskutečnit. Jsou to již v úvodu zmíněný Královéhradecký kraj a jeho hejtman Lubomír Franc, senátor Josef Táborský, město Kopidlna, dále pak Autocentrum Boura Činěves, Aveflor Budčevs, Benko Kopidlna, Jiřina Kotlářová – cukrárna Kopidlna, Pavel Mahulík – podlahářství Káraný, Jiří Pišl – pneuservis Kopidlna, Hana Slavíková – prodejna průmyslového zboží Kopidlna, Jiřina Víchová – samoobsluha Kopidlna. Ještě jednou všem sponzorům moc děkujeme. Bez vás bychom nebyli schopni tuto akci uspořádat.

Jan Gottwald

Zde jsou výsledky AOS pro rodiče a děti konané dne 6. 9. 2014

místo	posádka			start. číslo	počet TB
1.	Pekárek Zdeněk	Pekárek Daniel	Kopidlna	10	130
2.	Mráček Miloslav	Mráček Miloslav	Rožďalovice	9	205
3.	Sedláček Tomáš	Sedláček Tadeáš	Rožďalovice	5	230
4.	Zikmund Jaroslav	Berounská Nikola	Kopidlna, Nový Bydžov	3	250
5.	Žák Václav	Kyzlík Michal	Liberec	11	360
6.	Berounský Daniel	Berounská Amálka	Kopidlna	7	425
7.	Syříšřtová Michala	Syříšřt Tadeáš	Kopidlna	2	450
8.	Sedláčková Romana	Hynk Kryštof	Rožďalovice	4	525
9.	Mahulík Pavel	Mahulíková Karolína	Káraný	8	570
10.	Berounský Patrik	Berounská Viktorie	Kopidlna	6	590

(TB = trestné body)

Mlýnecká pouť

Prasátko mělo stálou péči již od ranních hodin a bylo opravdu výborné!

Jako každým rokem konala se i letos první červencovou sobotu mlýnecká pouť. Od ranních hodin se připravovalo na grilu prasátko. Sbor dobrovolných hasičů a přátel Mlýnce vše nachystal a pouťové odpoledne začalo soutěží pro děti. Když ovšem na zahradu bývalé školy dorazil velký nafukovací hrad, bylo po soutěžení. Děti se až do večera vyřádily na krásném velkém hradu, trampolíně i lanové dráze.

Při grilování praseti a točeném pivu zahrál na harmoniku pan Jan Lambert starší. Zazpívali si snad všichni.

Teplé a slunečné počasí dobré náladě jen přispělo a odpolední přehánka byla jen osvěžením. Celý večer byl zakončen krásným ohňostrojem.

Zkrátka, každoroční sousedské posezení se i letos velmi vydařilo a budeme se těšit na příští rok.

Hana Lhotáková

Posedět si přišli domácí i přespolní.

Úspěšné-neúspěšné modelářské snažení

Vážení spoluobčané a příznivci modelářství v Kopidlně a okolí, dnes vám předkládám dalších několik řádků o dění při létání s modely Františka Zajíce mladšího.

Letošním rokem se opět začaly léhat soutěže českého poháru také v kategorii F1H. Změnila se kritéria pro výběr juniorské reprezentace na ME 2015 a další léta. Proto jsme s Fandou museli zvážít, které soutěže pro nás budou prioritou. Pro letošní sezonu jsme postavili nový model pro kategorii F1A a také pro kategorii F1H.

Soutěže nám jako již tradičně začínají první víkend v lednu v Hořicích. Tam Fanda, se svým novým modelem, nalétal bez problémů plnou soutěž. Udivoval všechny přihlížející svými výstřely do velké výšky. Ale ani sebelepší model „ve špatném vzduchu“ nezaletí maximum. Dobře odlétaná soutěž totiž závisí na mnoha faktorech. Především je to psychická a fyzická pohoda pilota, vhodně zvolený model, počasí a také trochu štěstí. A tak Fanda někdy létal výtečně, někdy dobře a někdy hůře.

První zádrhel nastal na okresním přeboru mládeže v Jičíně dne 8. března. Fanda letěl s modelem kategorie F1A a nějak nefungovalo zařízení pro ukončení letu a model letěl stále dále do Jičína. Naštěstí moc nefoukalo a Fanda za ním stačil běžet. Avšak městská zástavba bránila úspěšnému sledování, Fanda musel obíhat domy a zahrady. Proto někde na úrovni Ronalu model ztratil z dohledu, a už ho bohužel neobjevil. Ani následné hledání na nádraží a ve staré mlékárně nemělo úspěch. Vrátný v Ronalu nechtěl Fandu dovnitř pustit, ale dal mu telefonní číslo, aby si v pondělí zavolal. Tak jsme odjeli domů. Večer nám zavolal pan vrátný ze Seco Group, že náš model při obchůzce našel. Okamžitě jsme si pro něj jeli a panu vrátnému poděkovali a předali nálezně. Byli jsme šťastni, že máme opět model doma.

Záchrana letadla v koruně stromu

V sobotu 29. března se konala soutěž českého poháru v kategorii F1H a zároveň krajský přebor mládeže v České Lípě. Zde se stala další kuriózní situace. Fanda při třetím letu v kategorii F1A letěl krásně a vysoko, ale vítr se trochu rozfoukal a stočil na nedaleký lesík. Jeho model tam přistál na krásném třicet metrů vysokém dubu. Fanda dolétal obě soutěže a nalétal potřebné limity pro postup na MČR v kategoriích F1A a F1H. Soutěž českého poháru v kategorii F1H nakonec po napínavém rozlévání také vyhrál. Potom jsme se šli podívat, jak to vypadá s modelem na stromě. Bylo to opravdu hodně vysoko. Naštěstí to byl dub útlý, že se dal obejmut. Ale bez alespoň základního vybavení si na to Fanda ani já netroufáme. Situaci ještě komplikovalo, že další den, v neděli, se konal další závod českého poháru v kategorii F1H v Terezíně. Dohodli jsme se, že Fanda pojede bojovat o další umístění a já sundávat model. Zapůjčil jsem si opasek na lezení, stupačky na sloupky, teleskopickou laminátovou tyč a horolezecká lana. Ráno jsme ještě naložili, jen tak pro jistotu, motorovou pilu. Vše šlo hladce, motorová pila nebyla potřeba, a já i model jsme byli po hodině zpátky dole na zemi. Fanda v Terezíně obsadil 2. místo.

Soutěž českého poháru v České Lípě

Zleva: 2. místo Michal Chudoba, 1. místo František Zajíc ml., 3. místo Jiří Náhlavský

Dále Fanda létal na seriálových soutěžích v Panenském Týnci. Po jarní části má „našlápáno“ na medailová umístění, ale ještě to musí potvrdit na podzim. V dubnu začaly soutěže českého poháru F1A. První dvě se konaly o jednom víkendu v Kozlanech. Za pěkného počasí se ho účastnilo 36 závodníků. Fanda létal téměř bezchybně. Pouze v jednom letu mu chybělo 18 sekund. Stačilo to však na šesté a čtrnácté místo celkově. Podle nových kritérií se totiž započítávají body z celkového umístění včetně seniorů. Další dvě soutěže v Hořicích byly počasím podobné. Fanda opět ze čtrnácti platných letů pouze jeden zkazil. Tentokrát to bohužel nedalo ani na bodové umístění. Ztráta z jednoho nepovedeného letu byla velká a v druhé soutěži neměl při rozletu štěstí. Následovala soutěž světového poháru ve Všechnově. V zimě bylo lepší počasí než tento první víkend v květnu. Vítr, přeháňky a teplota 2 až 5 stupňů Cel-

sia. Bohužel to bylo znát i na výsledcích, Fanda skončil až na 6. místě v juniorech. Do kritérií se pro letošek započítávají jen dva SP na území ČR.

Velký úspěch, ale i ztracené a rozbité modely

Přesto Fanda projevil zájem jet na dvě soutěže světového poháru v kategorii F1A do rumunské Salonty, které se konaly 10. a 11. května. Chtěl se podívat na letiště, kde jsme ještě nebyli, a osahat si terén pro letní MS. Chystali se tam i naši kolegové Rösslerovi a navíc se tam současně létal Evropský pohár v kategorii F1H. Tak jsme se domluvili, že tedy pojedeme a Fanda bude létat kategorií F1A a já kategorií F1H. Čtyři dny před odjezdem jsem si ale přivodil úraz kolena a uvažoval, jestli vůbec někde pojedeme. Řídit s bolavým kolenem, v rámci možností, šlo, a tak jsme vyrazili. I ubytování jsme si dojednali v místě budoucího ubytování na MS. První soutěžní den nás přivítal teplým, ale velmi větrným ránem. Fanda se rozhodl, že bude létat obě kategorie. Já jsem na soutěžení neměl ani pomyšlení. Dokonce ani s donáškou modelů jsem mu nemohl pomoci, protože s ortézou na koleno jsem mohl sotva trochu chodit, ale běhat vůbec ne. Vítr foukal silný, téměř na hranici pravidel, startoviště byla rozmístěna v ohradě pro bizony a byla tam půlmetrová tráva. Začalo se léhat a Fandovi se dařilo lépe v kategorii F1H než v kategorii F1A. Potom nárazy větru ještě zesílily. Pořadatelé zkrátily letové maximum pro kategorii F1A na 120 sekund. Ve čtvrtém kole se Fandův model F1A dostal do nějakého víru a ten s ním doslova praštil o zem a model se rozbil. Po pátém kole byla soutěž ukončena. V kategorii F1H do rozletu spolu s Fandou postoupili ještě dva senioři. Měli jsme radost, „bedna“ bude jistá. Při rozletu, večer téměř

Záchrana modelu

pokračování ze strany 38

za soumraku, měl nejvíce štěstí Fanda a zaslouženě vyhrál. Druhý soutěžní den byl velice podobný. Hodně to foukalo, následně byla také zkrácena maxima a soutěž ukončena po pěti kolech. Fanda v kategorii F1H pokazil jeden let, ale stačilo to na druhé místo v juniorech. V kategorii F1A mu ve třetím startu ulétl model. Jel jsem za ním autem, ale silnice bohužel nebyly ve směru letu modelu. Při objíždění se nám ztratil signál z dohledávání. Vrátili jsme se, aby Fanda dolétal soutěž s dalším modelem. Ten po normálním letu zalétl za keře. Fanda ho potom přinesl úplně rozbitý. Musel se vlivem turbulence několikrát „válet“ po zemi. Složili jsme „zbytek“ modelů a jeli hledat ztracený model. Bohužel však do setmění bez úspěchu. Další povinnosti doma

(práce, škola) nám bránily zůstat tam o den nebo dva déle a hledat model. Velký úspěch v kategorii F1H, v kategorii F1A přímo katastrofa – ztráta modelu, další dva rozbité a výsledek taky nic moc.

Po ztrátě jednoho modelu nám přišla velmi vhod zpráva, že zastupitelé města Kopidlno odsouhlasili příspěvky na činnosti. Oprava modelů zabrala dost času. Začali jsme také stavět model nový, který ale určitě do MS hotov nebude. Tajně jsme doufali, že by se mohl někdo ozvat, že model našel (do dnešního dne se tak nestalo). O prvním víkendu v červnu se Fanda účastnil juniorského soustředění v Hořicích. Vše se odvíjelo v duchu přípravy na nadcházející MS. Za krásného počasí si kluci zatrénovali a zasoutěžili. Při zkoušce jednoho z opravených modelů Fandovi opět ulétl, našťásti „jen“ do Ostroměře, do zahrady na strom. Tentokrát stačilo pouze čtyřmetrové bidlo a model byl bezpečně dole. Po bližším

ohledání jsme zjistili, že příčinou byla nepozornost při opravě. Malý nedotažený šroubek na časovači způsobil zaseknutí táhla pro ukončení letu. Při dalším trénování pevnostně nevydržely uši jednoho z dalších modelů a zlomily se při výstřelu. V neděli po poledni jsme odjížděli ze soustředění domů a měli o práci zase postaráno.

Model se celkem bez problémů podařilo v dílně opravit. Fandovo prázdninové soustředění matematiky a fyziky nám podstatně zkrátilo čas na přípravu létání na MS. Potom jsme trénovali opět na letišti v Budčevsi. Dva dny před odjezdem se Fandovi „podařilo“ totálně rozbít jeden model s elektronikou. Co naplat, i to se někdy stává, ale letos je těch karambolů nějak moc. Co jsme stihli natrénovat, to jsme stihli, a teď už jen zabalit a hurá na mistrovství světa. Jak probíhalo, se můžete dočíst v samostatném článku.

František Zajíc st.

Mistrovství světa juniorů v kategoriích F1A, B, P 28. července – 3. srpna 2014, Salonta, Rumunsko

Do rumunské Salonty na MS jsme vyrazili ráno v pondělí 28. 7. 2014 ve 4.30. Necelých deset hodin cesty ubíhalo dobře, jen ta naše D1 nic moc, a tak jsme asi ve 14 hodin dorazili na letiště nedaleko Salonty (10 km). Podobně tak naši kolegové. Ti se jeli do Salonty nejdříve ubytovat, a potom přijeli na letiště trénovat. My jsme to obrátili, nejdříve trénink a potom ubytování.

Na úterní ráno jsme si naplánovali ještě trénink kategorie F1A, abychom si zkusili přibližné podmínky pro soutěžní lety. Potom od 10.00 hodin byla naplánována pro český tým přejímka modelů. Všechny naše modely byly zaevidovány a přijaty pro MS. Potom v penzionu jsme si dali oběd, většinou ještě všichni z vlastních zásob. Potom byl naplánován trénink pro kategorii F1B. „Áčkaři“ využili tento čas k regeneraci sil pro středeční závod. V podvečer bylo slavnostní zahájení mistrovství v místní tělocvičně a po něm porada trenérů.

Ve středu 30. 7. 2014 nastal den „D“ pro kategorii F1A. Kluci si zvolili pořadí, v kterém budou chodit v každém kole na start. První Daniel Rössler, druhý Václav Papež a třetí František Zajíc ml. Počasí bylo přibližně stejné jako při úterním tréninku, pod mrakem, vítr tak 3 m/s. První kolo se letělo od 7.00 do 8.00 na prodloužené maximum 210 sekund. Malé zaváhání Fandy, ale dalo to, všichni zapsali 210 sekund. Druhé kolo již standardně na 180 sekund. Bylo stále zataženo, žádné výrazné stoupavé proudy vzduchu, ale opět všichni ulétli maximum. Třetí kolo bylo osudné pro Fandu, nepovedlo se mu najít ten správný vzduch a ulétl jen 139 sekund. Dáda i Venda letěli maximum. Ztráta docela velká, ale musíme bojovat dále. Ve čtvrtém kole už to, jak my říkáme, „začalo nosit“. Mraky se rozplynuly, svítilo sluníčko a začaly se tvořit stoupavé proudy. Všichni tři kluci umějí modely dobře „vodit“ na vlečné šňůře a tak ty „stoupáky“ hledat. Letí všichni maximum. Stejně tak páté

MS stupně vítězů, 1. tým Ruska, 2. tým ČR, 3. tým Rumunska

i šesté kolo. V sedmém a posledním kole si vbral svůj díl smůly Vašek, který zaletěl jen 135 sekund. Fanda nám v sedmém kole a posledním letu družstva trochu pocucal nervy. Po nezdařeném Vendově letu šel na start a měl přes půl hodiny času. Kroužil dlouho a pět minut před koncem kola dokonce půl metru nad zemí. Po krásném maxu ještě přistál do ohrady s bizony a jednoho modelem trefil. Naštěstí se nic nestalo ani modelu, ani bizonovi. Je dobojováno, „plný“ zůstal jen Daniel, který postoupil do večerního rozletu. Balíme modely a jdeme zjišťovat, jak kluci dopadli. Velké překvapení a radost – v družstvech jsme na 2.

místě. Odjíždíme se občerstvit a osprchovat. Večerní Dádův rozlet je naplánován na devatenáctou hodinu. Bude mít ještě dalších jedenáct soupeřů, kterým se také povedlo nalétat plný počet sekund. První kolo rozletu na pět minut. Danielovi se daří, letí maximum, a stejně ještě dalším čtyřem. Druhé kolo rozletu se letělo na 7 minut v 19.45. Daniel zalétl se svým modelem čas 4 minuty a 26 sekund. Bohužel to stačilo jen na nevděčné 4. místo. Přesto je

pokračování na straně 40

pokračování ze strany 39

šťastný a my také. V kategorii F1A soutěžilo 50 účastníků z 21 zemí. Fanda Zajíc obsadil 16. místo a Václav Papež 18. místo.

Čtvrtek 31. 7. 2014 je soutěžní den pro kategorii F1B, ve které nás reprezentovali Václav Papež, Petr Novotný a Ondřej Dvořák. Soutěž byla posunuta oproti plánu, protože přšelo a stěhovala se startoviště kvůli směru větru. První kolo bylo letové maximum prodlouženo o jednu minutu, takže na 240 sekund. Bohužel nikdo z našich ho nenalétl. Bylo stále zataženo, ale už neprší, vítr fouká 2–3 m/s. Jenže se vítr otočil jiným směrem a je nutné opět přesunout startoviště. Odletělo se další kolo, v kterém maximum nalétl pouze Venda. Potom se opět stěhují startoviště. Tak už to vydrželo do konce soutěže. Potom také vysvitlo sluníčko, jen vítr, ač ne moc silný, se stále točil. Unášel modely za vodní kanál, který jsme museli dlouze obcházet po mostě. Venda potom létal spolehlivá maxima. Péťa s Ondrou zapsali na střídačku každý dvě maxima a v ostatních letech jim nějaké ty sekundy chyběly. Sedmé kolo skončilo, kluci sbalili své modely a jdeme se podívat, jak to dopadlo. V Kategorii F1B létalo 31 účastníků z 13 zemí světa. Václav Papež obsadil 14. místo, Ondřej Dvořák 24. místo

a Petr Novotný 25. místo. V hodnocení týmů se kluci umístili na 6. místě.

Pátek 1. 8. 2014 – soutěžní den pro kategorii F1P, v které nemáme zástupce. Po vydatném spánku jsme nakoupili maso na večerní grilování. Volný den využíváme k výletu do termálních bazénů v nedaleké vesnici. Největší osvětlení nám ale dávají studené sprchy u bazénů. Bylo to příjemné zpestření po dvou náročných dnech. Večerní malá oslava s grilováním se protáhla až do ranních hodin.

Tak jsme si v sobotu opět trochu přispali a pro velký úspěch si zopakovali termální bazény. Večer bylo slavnostní vyhlášení opět v místní tělocvičně. Potom banket ve vzdálenějším městečku. V neděli jsme se rozjeli ke svým domovům.

Kompletní výsledky z MS:

www.frmd.ro/Fai%20Events/2014/eUROPEAN/F1A/final.htm

www.frmd.ro/Fai%20Events/2014/eUROPEAN/F1B/Final.htm

www.frmd.ro/Fai%20Events/2014/eUROPEAN/F1P/flina.htm

Dne 16. srpna Fanda létal další soutěž českého poháru v kategorii F1A ve Všechově. Na medailových místech se bohužel neumístil. Nelétal sice špatně, ale nějaké ty vteřiny

ky chyběly a soupeři byli lepší. Další víkend 23. a 24. srpna se konaly dvě soutěže v Senici na Haně. Zde jsme s sebou měli i „velkého“ pomocníka Honzika (mladší bratr Fandy – necelé čtyři roky). Ten se zasloužil o nález ztraceného modelu. Při sobotní soutěži zalétl Fandovi model do vysoké kukuřice a nemohl ho najít. Šli jsme mu potom s Honzíkem pomoci, ale už se brzy stmívá a nepodařilo se nám ho nalézt. Přibližné místo jsme si označili. V neděli ráno po příjezdu na letiště šel Fanda létat druhou soutěž a já s Honzíkem jsme šli hledat model do třímetrové kukuřice. Asi po hodině nám dohledávačka signalizovala, že už jsme hodně blízko. Povídám Honzíkovi, aby se pořádně rozhlížel, jestli neuvidí letadlo. Seděl mi totiž na ramenou. Popošli jsme asi dva metry a najednou křiči: „Už ho vidím!“ A skutečně o tři řádky dále vpravo ležel Fandův model na vrších kukuřice. Měli jsme velkou radost. Po příchodu na letiště jsme zjistili, že soutěž byla, kvůli silnému větru, ukončena po pěti kolech. Zase nějaké vteřinky Fandovi chyběly. Uvidíme dále, ještě má před sebou dva závody ČP, jeden SP a MČR. To budou klíčové výsledky pro postup na ME 2015.

Jak vidíte, zážitků s volnými modely je mnoho. Některé veselé se šťastným koncem, jiné zase smutné. Doufejme, že těch veselých bude více a že se Fandovi podaří zbytek sezony. Na závěr bychom chtěli všem, kteří nás podporují, moc poděkovat. DĚKUJEME.

František Zajíc st.

Prázdniny skončily i pro víceúčelovou sportovní halu

Pro sportovní halu, stejně jako pro školáky, začalo 1. září opět náročné období. Na návrat sportovců, kteří v letních měsících dávají přednost pohybu pod širým nebem a věnují se spíš koupání, turistice a cyklistice, se hala řádně připravila. Žáky, kteří halu dopoledne využívají v rámci tělesné výchovy, přivítá v areálu nová výmalba soklů chodeb, umytá okna ve velké tělocvičně, která ve výšce 8,5 m není tak jednoduché umýt a je nutné na práci objednat firmu se zaměřením na práci ve výškách. Zároveň byl v celém objektu proveden generální úklid včetně oprav, které v běžném provozu nelze provést, aniž by došlo k uzavření haly. Milovníci sportu z řad veřejnosti se mohou opět těšit na pohybová cvičení, která s oblibou navštěvují.

Jako první zahájily svoji činnost sportovní aktivity, které pořádá hala sama. K nim patří klasická jóga, cvičení pro věkovou kategorii 60+ a sportování dětí, při kterých si mohou

za poplatek 20 Kč přijít zahrát do velké tělocvičny florbal nebo badminton, případně do menšího sálu stolní tenis. Dozor při aktivitách dětí je zajištěn správou haly, a rodiče tak nemusí mít obavy o bezpečnost svých dětí.

S prázdninami se hala rozloučila Veselým sportováním, při kterém si školáci i předško-

láci mohli mimo jiné vyzkoušet, jak je možné letní venkovní sporty provádět i v prostorách haly, aby se jim po nich v chladných měsících nestýskalo. Děti si tak například vyzkoušely velice netradiční plavání na lehátku po palubovce, sportovní rybolov, zdolávání rozbourené řeky skoky po kamelech apod. Je jen škoda, že akce se nezúčastnilo více dětí, pro které byly připraveny drobné odměny a sladkosti, kterými k dokonalosti přispěli kopidlenská podnikatelé. Poděkování tak patří V. Knížkové – cukrárna Kopidlno, P. Janstové – ovoce-zelenina, J. Víchové – potraviny Enapo a V. Chalupníčkové – stánek novin a časopisů. Pořadatelé děkují, že jmenované napomohly k vykouzlení šťastně rozzářených tváří malých sportovců, když přebírali dárkové balíčky, jejichž obsah okamžitě zkoumali s neskrývanou zvědavostí. Správa haly už nyní přemýšlí, čím děti překvapí příště.

Jitka Kymličková

KOPIDLENSKÉ LISTY

čtvrtletník pro Kopidlensko | periodický tisk územního samosprávného celku | vydává město Kopidlno, IČ: 00271705 | adresa redakce: Městský úřad Kopidlno, náměstí Hilmarovo 13, 507 32 Kopidlno, tel.: 493 655 682, fax: 493 655 680, e-mail: kopidlno@kopidlno.cz | redakční rada: Lenka Kropáčková, Andrea Menclová, Jana Minářová, Jarmila Nováková, Ilona Pluhařová, Oldřich Suchoradský, Jana Tauchmanová | výkonný redaktor: Martin Žantovský | tiskne: RK TISK Jičín | ev. č. MK ČR E 11556 | vyšlo: 26. 9. 2014 | uzávěrka příspěvků do příštího čísla: 7. 11. 2014 | Některé příspěvky v Kopidlenských listech mohou vyjadřovat výhradně názory přispěvatelů. Starší čísla KL je možné zakoupit na MÚ Kopidlno. Má-li váš výtisk KL nějaký nedostatek, bude vám vyměněn u prodejce nebo na MÚ Kopidlno, případně vráceny peníze.